

பண்டிதமணியின்
பேரும் புகழும்

9855

9855 N

83

க. கசிந்திரராசா

CPL

9855

மாழப்பாண்டி பல்கலைக் கழக வெளியீடு

9855

83

28

9855
928
PO
5185

பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்

9855

சு. சுசீந்திரராசா M. A., Ph. D.
மொழியியற் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

CPL

9855

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு

திருவிசல்வேலி

1993

பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்

பேராசிரியர் க. சுசீந்திரராசா

முதற் பதிப்பு : 1993

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு,
திருநெல்வேலி, இலங்கை.

அச்சிடு : மஹாத்மா அச்சகம்,
ஏழாலை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

விலை : ரூ. 90/-

PANDITHA MANIYIN PEERUM PUKALUM

Prof. S. Suseendirarajah

First Edition : 1993

University of Jaffna Publication
Thirunelvely, Sri Lanka.

Press : Mahathma Printing Works
Earlalai, Jaffna, Sri Lanka.

9855

Price : Rs : 90/-

920
சுசீ

பொருளடக்கம்

98551

அறிமுகம்

முன்னுரை

பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்

1234

சென்னை

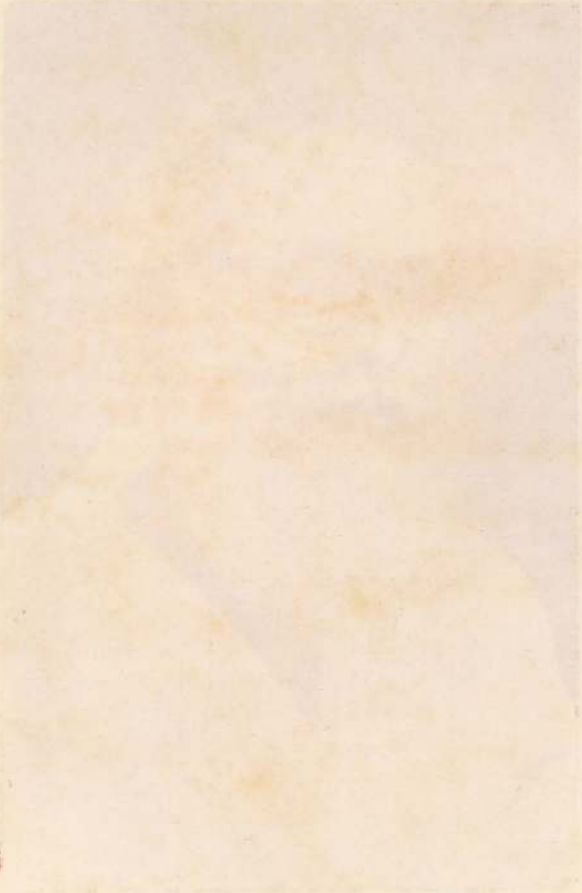
பெரிய

பெரிய

சென்னை பெரிய பெரிய

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
1899 — 1986

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிமுகம்

இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழாசிரியர் உலகத்திலே மிகுந்த செல்வாக்கு வாய்ந்த ஆசானாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர் பண்டிதமணி சி. சணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். திருநெல்வேலியில் இயங்கிய சைவாசிரிய கலாசாலையிலே பயின்று வெளியேறிய ஆசிரியர்களிடையில் மாத்திரமன்றி, சமய ஆர்வமும் கலை யார்வமும் கொண்ட ஏனையோரிகடையிலும் அவர் பெரு மதிப்புடனும் புகழுடனும் விளங்கினார். சைவசமய மறுமலர்ச்சியின் தந்தையாகிய நாவலர் பெருமானின் அடிச்சுவட்டிலே நம்மிடையே நிகழ்ந்தேறிய முக்கியமான பணிகள் பலவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவராகப் பண்டிதமணி திகழ்ந்தார்.

அத்தகையதொரு பெரியவரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பற்றிய வரலாறும் மதிப்பீடும், நமது பண்பாடு பற்றிய முழுமையான விளக்கத்துக்கு உறுதுணையாக அமையும். இந்த வகையில், நமது பல்கலைக் கழகத்தில்

மொழியியல், ஆங்கிலத்துறைத் தலைவராக விளங்கும் பேராசிரியர் சு. சுந்திரராசா அவர்கள் 'பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்' என்னும் சிறு நூலை இயற்றி அளித்துள்ளார். ஆய்வு நெறி முறைகளுக்கு இயைந்தவாறு எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல், வரலாறு தழுவிய அரிய செய்திகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. பண்டிதமணியின் கலைப்பயில்வு, புலமை ஈடுபாடுகள், கல்வி நிறுவனங்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பு, சங்கங்கள், சபைகள் வாயிலாக அவர் ஆற்றிய பணிகள் முதலான பின்னணிகள் இந்த வெளியீட்டில் விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வரும் இந்த ஆக்கம், மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படும் என்ற நம்புகிறேன்.

பேராசிரியர் அ. துரைராசா
துணைவேந்தர்

திருநெல்வேலி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
1993 - 02 - 25

முன்னுரை

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இறை வனடி எய்தியதற்குப் பின்னர், பலர் பண்டிதமணி பற்றி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வு இடம்பெறுதல் வேண்டும் எனத் தமது விருப்பத்தை ஆங்காங்கு வெளியிட்டனர். நமது பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்களும் பண்டிதமணி நினைவு மலரில், தாம் எழுதிய ஆசிச் செய்தியில், “ பண்டிதமணியின் தமிழ்ப் பணிபற்றிய ஆய்வுகளை எமது பல்கலைக் கழகங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் ” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இளமைக் காலத்திலிருந்து பண்டிதமணியிடம் எனக்கு ஓர் ஈடுபாடு இருந்து வந்தது. பண்டிதமணியை ஓரளவு நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கு யான் பிறந்த வளர்ந்த குழல் வாய்ப்பாக அமைந்தது. பண்டிதமணி எழுதிய வற்றை அவ்வப்போது மிக்க ஆர்வத்துடன் படித்து வந்துள்ளேன். தற்கால ஆய்வு நெறிமுறைகளுக்கேற்ப, பண்டிதமணியின் நூல்களை ஆராய்தல், ஈழத்திலே தமிழ் மொழி, இலக்கியம், சமயம், கலாசாரம் என்பனபற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்ற எண்ணம் எனது உள்ளத்தில் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது.

பண்டிதமணியின் மறைவிற்குப் பின்னர், அவரது நூல்கள் அனைத்தையும் ஆழ்ந்து படித்து ஆராய முற்படலானேன். அப்பொழுது ஆய்வாளர்க்குத் தோன்றக் கூடிய சிக்கல்கள் சில மனதில் தெற்றெனத் தோன்றின. அச்

9855

சிக்கல்களைச் சுட்டிக் காட்டி விளக்கியதற்குப் பின்னர் பண்டிதமணி பற்றிப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆராய விரும்பினேன். ஆகலால், முதற்கண் 'பண்டிதமணி ஆய்வில் ஏழும் சிக்கல்கள்' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி முடித்தேன். அதனைத் தொடர்ந்து, 'பண்டிதமணியின் மொழிநடை', 'பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்', 'பண்டிதமணியும் உப அதிபர் கைலாசபதியும்', 'நினைவில் நிற்கும் பண்டிதமணி', 'பண்டிதமணி காட்டும் நாவலர் பெருமான்' என வெவ்வேறு பொருள்பற்றி எழுதலானேன்.

நமது கலைப்பீடத்துக் கல்விசார் ஆய்வு வட்டம் (Academic Forum) 22 - 03 - 1991 அன்று நடத்திய விசேடக் கருத்தரங்கில் 'பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும்' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை ஆராயப்பட்டது. அக்கட்டுரை இப்பொழுது சிறு நூலாக வெளிவருகிறது. கட்டுரைத் தலைப்பைச் சிறிது மாற்றி விட்டேன். உசாத்துணைப் பட்டியலில் சிலவற்றைச் சேர்த்துள்ளேன்.

எனது ஆய்வுக் கட்டுரையைப் பயன் கருதி நால்வடிவில் வெளியிட முன்வந்த நமது பல்கலைக் கழகத்திற்கும், நூலுக்கு அறிமுகம் வழங்கிய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் துரைராசா அவர்களுக்கும் நன்றி. எனது கையெழுத்துப் பிரதியைத் தட்டச்சில் சீராக அடித்து உதவிய செல்வி சி. ஜெயகௌரிக்கும், நூலைச் செம்மையாக அச்சிட்ட ஏழாலை மஹாத்மா அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி. திருத்தத்துக்கான அச்சுப்படியை அவ்வப்போது படித்து, வேண்டிய திருத்தத்தைச் செய்து தவிய திருமதி இரத்தினமலர் கைலைநாதன், திருமதி சுபாநிளி ரமேஷ், செல்வி சிவராணி தம்பிராசா ஆகியோருக்கும் நன்றி.

மொழியியல்,
ஆங்கிலத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.
12 - 03 - 1993.

சு. சசிந்திரராசா

பண்டிதமணியின்

பேரும் புகழும்

நமது நாட்டில் ஏனைய பண்டிதர்களுக்குக் கிடைக்காத பேரும் புகழும் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ் விரிவுரையாளராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தன? ஒரு கால கட்டத்தில் “பண்டிதர்” என்று சொன்னாலே பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களையே குறித்தமைக்கும், பின்னர் “பண்டிதமணி” என்னும் கௌரவப்பட்டச் சிறப்பு அவர் பால் மட்டும் நிலைத்தமைக்கும் காரணங்கள் யாவை? பல்கலைக் கழகங்கள் வெவ்வேறு துறைகளில் நிகரற்ற பங்களிப்பைச் செய்பவர்களுக்கு கௌரவ டி. லிற். பட்டம் (இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம்) வழங்கி அவர்களின் மேதகைமையைப் பெருமைப்படுத்துவது உண்டு. இன்று வரை நமது நாட்டில் டி. லிற். பட்டம் பெற்ற தமிழர் சிலருள் ஒருவராரும் தகைமையைப் பண்டிதமணி எவ்வாறு பெற்றார்? பண்டிதமணி பிறந்து வளர்ந்த சூடும்பத்தையும் சூடும்பச் சூழலையும், அவர் கற்ற கல்வி, கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றையும், அவர் வாழ்ந்து வந்த காலத்தையும், அக்காலத்துக் கல்வி நிலையையும், கற்றோர் நிலையையும், கற்றோர் பற்றிய சமுதாய நோக்கையும், பண்டிதமணியின்

ஆசிரியத் தொழிலையும், ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த கலாசாலையையும், அவற்றின்பாற்பட்ட பணிகளையும், அவர் பெற்ற சமுதாயத் தொடர்பினையும், அவரது சொற்பொழிவுகளையும், எழுத்துக்களையும், அவற்றிலே மிளிரும் புலமைச் சிறப்புகளையும், அவர் கொண்டிருந்த குறிக்கோள், இலட்சியம் ஆகியவற்றையும், அவரது பொது வாழ்க்கை முறையையும், இவைபற்றி அறிஞர் இதுகாறும் கூறியுள்ள கருத்துக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலே எழுப்பிய வினாக்களுக்கு இயன்றளவு அறிவியல் அடிப்படையில் தெளிவான விடையைச் சூக்கமாக்கக் காண்பதே இவ்வாய்வின் நோக்காகும்.)

11

இங்கு எழுப்பப்பெற்ற வினாக்கள் புதியனவன்று. பண்டிதமணி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோதே இவை போன்ற வினாக்களை முதன்முதலாகப் பண்டிதமணி பற்றி எழுதிய கனக செந்திநாதன் அவர்கள் 1959 ஆம் ஆண்டு தாம் வெளியிட்ட "மூன்றாவது கண்" என்னும் தமது கட்டுரை நூலில் (ப. 14) எழுப்பி விடை காண முயன்றுள்ளார். ஏனையோர் சிலரும் இவைபோன்ற வினாக்களை வெளிப்படையாக எழுப்பாது பண்டிதமணி பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

கனக செந்திநாதன் சைவாசிரிய கலாசாலையில் 1937 ஆம், 1938 ஆம் ஆண்டுகளில் கற்றவர். சைவாசிரிய கலாசாலையில் குறிப்பாக ஆரம்ப காலத்தில் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கிடையே குரு - சிஷ்ய உறவு இருந்து வந்தது. ஆங்கு மாணவர்கள் "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவன்" என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப ஆசிரியர்களைக் குருதேவர் எனப் போற்றிப் பயபக்தியுடன் கற்று வந்தனர். ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் சைவ ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்துக்

கற்பதற்கு அன்புடன் வழிகாட்டினர். கனக செந்திநாதன் தமது ஆசிரியர்களுள் பண்டிதமணியைப் பெரிதும் போற்றி வந்தவர்; மாணவனாகக் கற்று ஆசிரிய கலாசாலையை விட்டு வெளியேறிய பின்னரும் பண்டிதமணியுடன் வாழ் நாள் முழுவதும் நெருங்கிப் பழகியவர்; வாரம் ஒரு முறையாவது சந்தித்து வந்தவர்; அவரிடம் பல விஷயங்களை அறிந்து கொண்டவர் (கனக செந்திநாதன் 1959:7). எனவே பண்டிதமணியை நன்கு அறிந்த முத்த மானவர்களுள் கனக செந்திநாதன் குறிப்பிடத்தக்கவர். பண்டிதமணிக்கும் கனக செந்திநாதனிடம் நல்ல அபிமானம் இருந்தது எனப் பலர் கூறக் கேட்டுள்ளோம்.

கனக செந்திநாதனின் கட்டுரை நூல் பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் பற்றிப் பல அரிய கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது. எனவே பொதுவாகக் கூறுமிடத்து அது பயனுள்ள கட்டுரை என்பதில் ஐயமில்லை. பண்டிதமணியும் இக் கட்டுரையைப் பெரும்பாலும் படித்துப் பார்த்திருப்பார். தம்மையும் தம் கருத்துக்கள் பற்றிய எழுத்துக்களையும் (writings) படித்துப் பார்க்கும் வழக்கம் அவரிடம் இருந்தது. அக்கட்டுரையில் தம்மைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டாரா இல்லையா என்று சொல்ல முடியவில்லை. பண்டிதமணி தம்முடன் நெருங்கிப் பழகிய ஏனைய மாணவர்களுக்கு ஏதாவது சொல்லியிருக்கக் கூடும். இவ்வாறு சொல்லுவதும் அவரது வழக்கம்.² அது எவ்வாறாயினும், கனக செந்திநாதன் தமது கட்டுரையில் கொண்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை நாம் இன்று ஆய்வு நிலையில் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்க வேண்டியுள்ளது. கட்டுரையில் கனக செந்திநாதனின் குருபக்தி ஆங்காங்கு மிக மேலோங்கி நிற்பதை உணர முடிகிறது. இதனாற்போலும் ஆய்விற்கு வேண்டற்பால தான அறிவியல் நோக்கு அக்கட்டுரையில் சில இடத்து

இல்லை என்ற அளவிற்கு மங்கிப் போய் உள்ளது. பண்டிதமணியின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் சில கூறுகளை ஓரளவு உன்னிப்பாக அறிந்த நாம் பண்டிதமணி பற்றிய சில முக்கியமான தகவல்களைக் கனக செந்திநாதன் அறிந்தோ அறியாமலோ தமது நூலில் கூறாது விலகி நின்றுள்ளார் என எண்ண வேண்டியுள்ளது. பண்டிதமணி பிள்ளை எழுதிய சில வற்றைப் படிக்கும்போது இது தெற்றெனத் தெளிவாகிறது.³ கனக செந்திநாதன் எழுதியது பண்டிதமணியின் வாழ்க்கைச் சுருக்கமும் வண்டமிழ்த் தொண்டுமாயினும் அவரது வாழ்க்கை பற்றிய சில முன்றிகழ்வுகள் கட்டுரையில் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. 4 கட்டுரை நூலில் சில கருத்துக்கள் தவறானவை போலவும் தோன்றுகின்றன. 5 கட்டுரையில் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்களை அலசி நுட்பமாகத் திறனாய்வு செய்து கருத்துக்களின் சிறப்பையும் தனித்தன்மையையும் நிலைநாட்டுதலும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். இதற்குக் காரணம் கனக செந்திநாதனின் அணுகுமுறையாகும். அது மரபு வழியின்பாற்பட்டது. அததுடன் கட்டுரை நூல் 1959 இல் வெளிவந்தமையால் பண்டிதமணியின் பிற்கால வாழ்க்கையில் கருத்திற்கொள்ளவேண்டிய சில முக்கியமான நிகழ்வுகள் அதனில் இல்லை. 6 எனவே எப்படிப் பார்த்தாலும் மூன்றாவது கண் வழுவாததும் முழுமை வாய்ந்ததும் எனக் கொள்ள முடியவில்லை.

பண்டிதமணி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த செபரெத்தினம் என்பவரும் பண்டிதமணி பற்றி எழுதியுள்ளார். அவர் தமது “வாழையடி வாழை” என்னும் கட்டுரை நூலில் பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளையையும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையையும் ஒப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். செபரெத்தினம் புலவர்மணியை நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆனால் அந்த அளவிற்குப்

பண்டிதமணியை அறிந்திருக்கவில்லைப் போலும். பண்டித மணி பற்றி எழுதுவதற்குப் பழைய மாணவர் இருவர் கொடுத்துதவிய குறிப்புக்களே பெரும்பாலும் துணை செய்தன. 7 செபரெத்தினத்தின் கட்டுரையில் காட்டப்படும் ஒப்புமை சில இடத்து மேலோட்டமானதாகவே காணப் படுகிறது; மற்றும் சில இடத்து வலிந்து கூறப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. இக்கட்டுரையிலும் சில முக்கியமான செய்திகள் கூறப்படவில்லை. 8 மேலும் ஒப்பிடும்போது வேற்றுமைகள் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இது விரும்பத்தக்கதன்று. விஷயங்களைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு வேற்றுமைகளையும் மனங் கொள்ளாதல் வேண்டும். பண்டிதமணிக்கும் புலவர்மணிக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அடிப்படை வேற்றுமைகளும் உண்டு என்பதனை ஆய்விலே மறத்தல் ஆகாது.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பேரையும் புகழையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே வெளிவந்த அவரது பாராட்டு மலர்கள் அனைத்தையும் கருத்திற் கொள்ளாதல் வேண்டும்.

பண்டிதமணி இறந்ததற்குப் பின் பலர் அவரைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள்; சிலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பண்டிதமணி இறந்ததற்குப் பின் எழுதியவர்களும் எழுதுபவர்களும் தாமாகவோ அழைப்பின் பெயரிலோ எழுதினார்கள்; எழுதுகிறார்கள். சில சூழ்நிலையில் அழைப்பின் பெயரில் எழுதும்போது அழைப்பவர்களின் "எதிர்பார்ப்பு" என ஒன்று நமது சமுதாய மரபில் இருந்து வருகிறது. சில சமயம் இந்த எதிர்பார்ப்பு நடுநிலை ஆய்விற்குக் குந்தகம் செய்யும் வகையில் அமைகிறது.

பண்டிதமணி இறந்ததற்குப் பின் அவரைப் பற்றி வெளிவந்தவற்றுள் பண்டிதமணி நினைவு மலர் (இனி

சுருக்கம் சுருதி நினைவு மலர் எஃபோம்) குறிப்பிடத்தக்கது.⁹ சமுதாயத்திலே வெவ்வேறு துறையில் ஏதோ வகையில் 'பெரியவர்' அல்லது 'வேண்டியவர்' என அன்று கருதப்பட்ட பலர் பண்டிதமணி பற்றி மலரில் எழுத வேண்டும் என நினைவு மலர்க் குழுவினர் பெரிதும் விரும்பினர் போலும். எனவே அன்று வெவ்வேறு தொழில் நிலையில் இருந்த பலர் பண்டிதமணி பற்றி எழுதியுள்ளனர்.¹⁰ மற்றும் சிலர் பலவாறு, தத்தமக்கு எட்டியவாறு, மனம் போன போக்கில் எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு பேரறிஞர் ஒருவரின் நினைவு மலரில் மனம் போன போக்கில் எழுதுவதும் எழுதியதை வெளியிடுவதும் அழகன்று. கட்டுரைக் கருத்துக்களைப் பொறுமையாக நிதானமாகப் படித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவை மனம் போன போக்கில் அமைந்துள்ளமை தெளிவாகப் புலனாகும். இங்கு சில எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டும் தருவோம். முதலாவதாக, ஒருவர் (இலக்கிய வகைகளில்) தாம் கொண்ட விருப்பு, வெறுப்பு பண்டிதமணியிடமும் உண்டு எனக் காட்ட முற்பட்டுள்ளார். கதை, கவிதை, நாடகம் என்பன இக்கால இலக்கியம், புதுமை இலக்கியம் எனக் கூறுவதைச் சிலர் விரும்புவதில்லை. அவர்களுக்கு - இவ்வகை இலக்கியமே பிடிக்காது. பண்டிதமணியும் இக்கருத்துடையர் எனக் காட்ட விரும்பியவர் "பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் சிறுகதையோ, இலக்கணமிடிலாத கவிதையோ, நாடகமோ எழுதவில்லை. கதை, கவிதை, நாடகம் இவைதாம் இக்கால இலக்கியம் என்பர் வெள்ளையர். என்றாலும் இவை எழுதாத பண்டிதமணிக்கு "இலக்கியக் கலாநிதி" என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. பொருள் பொதிந்த பட்டம். ஆகவே இலக்கியம் வேறு; இக்கால இலக்கியம் என்றார்களே அது வேறு" என எழுதியுள்ளார்.¹¹ ஆயின் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பண்டிதமணிக்குப் புதுமை இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு இருந்தது என்பது "மூன்றாவது)

கண்' எனும் நூலில் (ப. 16, 17) வரும் மேற்கோள் ஒன்றின் மூலம் புலனாகிறது. மேலும் பண்டிதமணி "டால்ஸ்டாயின் கதைகள் இரண்டைத் தழுவி 'இருவர் யாத்திரிகள்', 'செருப்புக் கட்டியின் கதை' என்ற இரண்டு சிறுகதைகளும், சொந்தமாகச் சில கதைகளும், 'இருசகோதரர்கள்', என்ற முடிவு பெறாத ஒரு நாவலும், 'நளன் தூது' 'வால்மீகிதானோ' முதலிய சில இலக்கிய நாடகங்களும் எழுதியிருக்கிறார்" எனக் கனக செந்திநாதன் (1959 : 36) அப்பொழுதே கூறிவிட்டார். (இங்கு "சொந்தமான சில கதைகளும்" எழுதினார் என்னும் உண்மையை மறைத்தல் அரிது. பண்டிதமணியின் 'கலியுகம் 1ஆம் தேதி' (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 128) ஒரு சுவையான சிறுகதை எனலாம். கலித்தொகையில் 'சுடர்த் தொடி இகோய்' எனத் தொடங்கும் செய்யுள், மனோன்மணியத்தில் வரும் சிவகாமி சரிதை என்பவற்றையும் தழுவி சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு பேர்லும் நினைவு மலரில் யக்ஞ தரிசனம் என்னும் கட்டுரை ஆசிரியர் 'பண்டிதமணி அவர்களும் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளர்!' (ப. 191) என்றார். எனவே உண்மையை நிதானமாகக் கண்டறிக. இரண்டாவதாக, பண்டிதமணி நினைவு மலரில் மற்றும் ஒருவர் "பண்டிதமணி சாதிமத பேதமற்ற ஒரு சமூகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்" (ப. 67) என எழுதிவிட்டார். பண்டிதமணியின் மதம் பற்றிய கருத்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்றது மூன்றாவதாக, தேசிய செய்திப் பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியர் "அனைத்துலகத் தமிழா ராய்ச்சி முதல் மகாநாடு 1951 இல் திருநெல்வேலி பரமேசுவரக் கல்லூரியில் நடைபெற்றபோது பண்டிதமணி அவர்களின் தேசிய உணர்வு பிரபலமாயினது" (ப. 192) எனத் தமது கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார். கனக செந்திநாதன் (1959 : 33) இதனைத் தோற்ற பிரசங்கத்தில் ஒன்று

என்பர். மேலும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி முதல் மகாநாடு நடைபெற்றது கோலாலம்பூரில் - 1966 ஆம் ஆண்டில் ஆகும். திருநெல்வேலி பரமேசுவரக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது நான்காவது தமிழ் விழாவாகும். நான்காவதாக, இத்தமிழ் விழாவிலே "பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை, செஞ்சொற்கொண்டல் சிங்காரவேலனார் போன்ற பேரறிஞர்களும் ..... பங்குபற்றினர்" (ப. 151) என இன்னும் ஓர் ஆசிரியர் தமது கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார். இத்தமிழ் விழாவிலே சிங்காரவேலனார் சொற்பொழிவாற்றவில்லை. விழா நிகழ்ச்சி நிரலிலும் அவர் பெயர் இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறு நிதானமின்றி மணம்போன போக்கில் எழுதியுள்ளமைக்கு இன்னும் பல காட்டலாம். (எழுத்திலும் பேச்சிலும் வழுவாமை (accuracy), நம்பத்தக்க நிலை (authenticity) ஆகியவை போற்றப்படுதல் வேண்டும்) மேலும் நினைவு மலரில் எழுதப்படும் பொருள்கள் குறித்து உறுதியான திட்டமொன்று இல்லாதிருந்ததாற்போலும் கூறிய கருத்துக்கள் மீண்டும் மீண்டும் சில கட்டுரைகளில் வந்துள்ளன. முரண்படும் கருத்துக்களும் உண்டு எனக் காட்டினோம். சிங்க நோக்குடன் படித்துக்களைய வேண்டிய சிலவற்றைக் களைந்து விழிப்புடன் சிந்திப்பவர்களுக்கு இம்மலர் பண்டிதமணி பற்றி ஆர்வமூட்டக் கூடிய பல கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து அவரது தனிச் சிறப்பையும், தன் முதன்மை வாய்ந்த அவரது சாதனையையும் பங்களிப்பையும் நிலைநாட்ட முயலும் கட்டுரைகள் மிக மிகச் சிலவே (பண்டிதமணியின் புலமைச் சிறப்பை விளக்கி நிலை நாட்டுவதற்கு இன்று உயிர்க்கருதியாக இருப்பவை அவரது எழுத்துக்களே. குறிப்பாக அறிஞர்களிடத்து, ஆய்வாளர்களிடத்து பண்டிதமணிக்கு நிலையான பேரும் புகழும் தேடித் தந்தவற்றுள் அவரது எழுத்துக்களே முக்கிய

மாணவை, வருங்காலத்திலும் அவ்வெழுத்துக்களே முக்கியத்துவம் பெற்று நிற்கும். அவ்வெழுத்துக்களைப் பொறுமையாக ஆழமாக ஆராய்தல் வேண்டும். ஆய்வினே இன்று உலகளாவி நிற்கும் அறிவியல் நோக்கு - விஞ்ஞான முறை - பிரதிபலித்தல் வேண்டும்.)

இனி பண்டிதமணி பற்றி நாம் அறிய ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுள் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இருவர் ஆய்வைக் குறிப்பிடலாம். ஒருவர் 'பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை - ஒரு நுண்ணாய்வு' என்னும் பொருள் பற்றி ஆராய்கின்றார்; மற்றவர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் சமய சிந்தனைகள் - ஓர் ஆய்வு என்னும் பொருள் பற்றி ஆராய்கின்றார். இருவரும் முதுகலை மாணிப்பட்டம் பெறும் பொருட்டு ஆராய்கின்றனர். யாரும் கலாநிதிப்பட்டம் பெறும் பொருட்டு ஆராய இந்நாள்வரை முன்வரவில்லை. முன்வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

III

நாம் மேலே எழுப்பிய வினாக்களுக்குத் தெளிவான முழுமையான விடை காண்பது எளிதன்று என்பதை உணர்தல் வேண்டும். ஏனெனில் பண்டிதமணியை முறையாக முழுமையாகக் கண்டு செம்மையாக ஆராய்ந்து எழுதுவது அரிதில் முயன்று செய்ய வேண்டிய காரியமாகும். ஆயின் ஒருவர் மட்டும் பண்டிதமணியைச் செம்மையாக ஆராய்ந்துவிட முடியுமா என்பது ஐயமாகும். ஏனெனில் பண்டிதமணியிடம் பல்வேறு துறைகளில் இருந்த நுழைபுலத்தினை நுட்பமாக, தெளிவாக ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதற்கு வேண்டிய ஒரே நிகரான பல்துறை அறிவுத்திறனை இக்காலத்தில் நமது சமுதாயத்தின் தனி ஒருவரிடம்

காண்பது அரிது. அறிவுத்துறை ஒவ்வொன்றையும் கூறு போட்டு ஆழப் பயின்று ஆராயும் போக்கே இன்றைய நிலை உலகில் இதனையே பல்கலைக்கழக நிலையில் பொதுவாகக் காண்கிறோம். இவ்வாறுதான் ஆய்வுப் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது. நமது நாட்டில் ஆய்வு சிறந்து விளங்கும் பல்கலைக்கழக நிலையில் இன்று யாராவது தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், சைவசித்தாந்தம், மெய்யியல், பண்பாடு ஏல்லாம் ஒரே நிலையில் நன்கு தெரியும் என்று சொன்னால் நம்புவதற்கு உள்ளம் தயங்குகிறது. வருங்காலம் எவ்வாறு அமையுமோ தெரியாது. மேலும் பண்டிதமணி பற்றிய செய்திகள் நமக்கு இன்னும் சரியாக, முழுமையாகக் கிடைத்தில. பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் கிடைத்தில. உபஅதிபர் பண்டிதமணிக்கு அளித்த ஞான விளக்கம் பற்றியும் அறியாது நிற்கின்றோம். “இவற்றையெல்லாம் இவ்வாறு உபஅதிபர் விளக்கினார்”, “இவையெல்லாம் உப அதிபர் கருத்து, இவையெல்லாம் பண்டிதமணி தந்த விளக்கம்”, “இவற்றைப் பண்டிதமணி ஏற்றார், இவற்றை ஏற்றிலர்” என்று யாராவது விபரங்களைத் திரட்டித் தந்தால் பயன் உண்டு. இவ்வாறு உதவ ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் ஆய்வு விளக்கத்தின் பொருட்டு அவர் முன் வருதல் வேண்டும் ஆனால் யாரும் வரக் காணோம். எனவே சிக்கல்கள் உள.12 எனினும் கிடைக்கக்கூடியவற்றைக் கொண்டு இயன்றவரை முயன்று நாம் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு அறிவியல் அடிப்படையில் விடை காண முயல்வது ஆய்வு வளர்ச்சிக்குப் பயனுடைத்தாம்.

IV

பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்த சமுதாய

யத்தையும் சமுதாயக் கணிப்புக்களையும் தகை ஒப்புக்களையும் (values) நினைவுக்குக் கொண்டு வருதல் விரும்பத்தக்கது. நமது சமுதாயத்திலே பரம்பரையாக வரும் குடும்ப மதிப்பு என ஒன்று போற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதனை ஏனைய நாட்டுச் சமுதாயங்களிலும் காணலாம். ஒருவரை “நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்” என மக்கள் கணிப்பதை நாம் அறிவோம். இதே போன்று குடும்பம், வாழும் கிராமத்தின் பண்பாடு பற்றியும் மக்கள் மதிப்பீடு செய்து பண்டுதொட்டுப் பேசி வந்திருக்கின்றனர்; இன்றும் ஆங்காங்கு பேசி வருவதை நாம் அறிவோம். இம்மதிப்பீடு பொதுவாகக் கிராமத்து மக்களின் செயல்கள், ஒழுக்கம், மனநிலைச் சார்பு, போக்கு என்பவற்றின் அடிப்படையிலே அமைகின்றது. இன்று சமுதாயம் மாறி வருகின்றது; பெரிதும் மாறிவிட்டது. இத்தகைய எண்ணங்களும் மாறுகின்றன. என்றாலும் பழைய போக்கினைப் பழைய நிலைப்பாட்டின் விளக்கத்தின் பொருட்டு நினைவு கூர்தல் அவசியமாகிறது. சரி பிழை கூறுவது இங்கு கருத்தன்று.

பண்டிதமணி பிறந்த ஊர் மட்டுவில்; பன்னிரண்டு வய்திற்குப் பின்னர் வளர்ந்த இடம் தனங்கிளப்பு. மட்டுவில் நாம் அறிந்தவரை எவ்வகையிலும் சூற்றங்குறை கூறப்படாத ஊர். உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்களது ஊரும் மட்டுவில். தமிழ்க் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கியவர் உரையாசிரியர் வேற்பிள்ளை. அவர் ஈழ நாட்டின் சிறப்புக்களைக் கூறும் ஈழமண்டல சதகம் எழுதியவர். மட்டுவில் தமிழ்க் கல்விநலஞ் சார்ந்த ஊராக விளங்கியது. அவ்வூர் மக்கள் பலரும் சைவசமய நெறி நின்று வாழ்பவரானார். அந்த ஊரிலே அக்காலத்தில் - 1899 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் - தோணி மூலம் சிதம்பர யாத்திரை மேற்கொண்ட ஒரு குடும்பத்திலே - உரையாசிரியர் உறவினர் குடும்பத்திலே - தோன்றியவர்தான்

கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அன்றைய சைவப் பாரம்பரியச் சூழலிலே காசி யாத்திரை, சிதம்பர தல யாத்திரை செய்த குடும்பத்திற்குத் தனிமதிப்பு. அவன் அருளால் அவன் தான் வணங்கி வரும் வாய்ப்புப் பல குடும்பங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்த வாய்ப்பைப் பூர்வ புண்ணியம் என்று சமுதாயம் பேசி மகிழ்ந்து வந்தது.

கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் ஒழுகலாறு (ஒழுக்க நெறி) நிரம்பப்பெற்ற ஒரு குடும்பத்தில் - குடும்பப் பின்னணியில் - பிறந்தவர். அந்த ஒழுகலாறு பண்டிதமணியிடம் வளர்ந்து வந்தது. அதனைப் பண்டிதமணி தாம் இறக்கும் வரை போற்றி நின்று வாழ்ந்தார். ஒழுகலாறு பற்றித் திடமான நம்பிக்கை கொண்டவராகப் பேசியும் எழுதியும் வந்தவர் பண்டிதமணி அவர்கள். 13 இம்மனத்திடம் எல்லோருக்கும் வருவதொன்று அன்று. இத்திடம் ஒருவரது இளமையிலிருந்தே முகிழ்த்து வரவேண்டியது. பண்டிதமணி இளமையில் யார் யாருடன் பழகினார் என்பதையும் இங்கு சிந்திக்கலாம். பண்டிதமணி அவர்கள் இளமையில் உரையாசிரியர் வேற்பிள்ளை அவர்களது பிள்ளைகள் திருஞானசம்பந்தபிள்ளை (பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகவும் இந்துசாதனப் பத்திராதிபராகவும் இருந்தவர்), மகாலிங்கசிவம் (பரீட்சை எடாத பண்டிதர் எனப் புகழ் பெற்றவரும் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் தமிழ் விநிவுரை யாளராக இருந்தவரும்), நடராசர் (கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் சுற்று பி. எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்று இளவாலையிலும் காரைநகரிலும் கல்லூரி ஆசிரியராக விளங்கியவர்) ஆகியோருடன் “கூடிக் குலாவியும் சேர்ந்து படித்தும்” (நினைவு மலர் ப. X) வந்ததாக அறிவின்றோம். உரையாசிரியர் குடும்பத் தொடர்பு பிற்காலத்திற் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பன்முகப்பட்ட ஆளுமை வளர்ச்சியில்

நிச்சயமாக ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். இளமையிலே அவருக்குக் கிடைத்த இத்தொடர்பு பெறற் கரிய நலமார்ந்த தொடர்பாக அமைந்தது. இத்தொடர்பே குறிப்பாக நடராசாவின் நட்பே கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் பின்னர் பண்டிதமணியானமைக்கு வழி வகுத்தது என்றால் மிகையாகாது. 14

V

இத்தொடர்பினைத் தொடர்ந்து பண்டிதமணி அவர்களுக்கு நாவலர் காவிய பாடசாலையில் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கு இருந்து நாவலரின் மாணவ பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் ஆனார். காவிய பாடசாலையில் பல ஆண்டுகள் கற்றார். அங்கு மனேஜராக இருந்தவர் நாவலரின் தமையனாரின் புதல்வரும் நாவலர் சரிதம் எழுதியவருமாகிய த. கைலாசபிள்ளை ஆவர். (நாவலர் பாடசாலையிலே பாடஞ் சொன்னவர் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர் ஆவர். குமாரசாமிப்புலவர் மறைவிற்குப் பின் வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை அவர்களிடம் பாடங் கேட்டார். தென்கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளையிடமும் தொடர்பு கொண்டார். ஓர் நெறி நின்று கற்று விளங்கிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் சிந்தனையால், வாழும் நெறியால், வழிபடும் நெறியால். ஆளுமையால் காவிய பாடசாலைச் சூழலிலே கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சிந்தனையும், வாழும் நெறியும், வழிபடும் நெறியும், ஆளுமையும் உருப்பெறலாயிற்று. அக் காவிய பாடசாலைக் கல்வி முறையில் இருந்து பலர் விட்டு விலகினராயினும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆர்வத்தூடன் நின்றுபிடித்தார்கள். அவரது உள்ளார்ந்த ஆற்றல் நின்றுபிடிப்பதற்குத் துணை செய்தது. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 1926 இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதரானார்; பேரும் புகழும் பெறத் தொடங்கலானார்.)

பண்டிதமணி தாம் கல்வி கற்ற காலத்தில் ஈழநாட்டில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழறிஞர்களிடம் கற்றமை அவரது பிற்காலப் பேருக்கும் புகழுக்கும் அடிகோலியது. மாணவரின் பெருந்திறமையைக் கருதும்போது சமுதாயம் மாணவரின் ஆசிரியரையும் கருதத் தவறுவதில்லை. எல்லோருக்கும் சிறந்த ஆசிரியரிடம் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. அதுவும் தலைவிதி என்றே சமுதாயம் நம்பி வந்தது. மேலும் காவிய பாடசாலையில் கற்ற நாட்களில் திருநெல்வேலி தெற்கில் இருந்த “ஈரப்பலா வளவில்” கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு நுழைபுலம் (acumen) படைத்த சிலரின் நட்பு எட்டியது. இவர்களுட் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் பிற்காலத்தில் சைவாசிரிய கலாசாலையின் உபஅதிபராக வந்த கைலாசபதி அவர்களும், பரமேசுவர ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் அதிபராக இருந்த உளஇயல் அறிஞர் கலாநிதி கு. சிவப்பிரகாசமும், முன்னரே மிகப் பழக்கமான நடராசா அவர்களும் ஆவர். இவர்களின் நட்பு கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை ஓரளவு பல்வேறு கோணத்தில் பரந்து பட்டு நோக்க, சிந்திக்க வைத்தது எனலாம்.

காவிய பாடசாலையில் கற்ற பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆசிரிய பயிற்சியின் பொருட்டுக் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்து ஈராண்டு பயிற்சி பெற்றார். கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஆசிரிய கலாசாலை ஒரு புதிய கல்விச் சூழலை நல்கியது. உளஇயல், கற்பித்தல் நெறி போன்ற புதிய பாடங்களை அங்கு பயின்றார் இலக்கிய இரசனையை அங்கும் தொடர்ந்து கற்றார்; மகாலிங்கசிவத்திடம் கற்றார். மீண்டும் மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் செல்வாக்கினுக்கு உட்பட்டார். மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் திறமைகளைக் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் போற்றி எழுதியதை

யும் பேசியதையும் இங்கு நினைவிற் கொள்க. மேலைத்தேய சிழைத்தேய சிந்தனையின் போக்கினை மாணவனாக இருந்து அறிவதற்கு ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சி வாய்ப்பளித்தது. கலாசாலையில் பழமையையும் புதுமையையும் ஏற்க வேண்டிய நிலை ஒன்று தோன்றியிருக்கும். கலாசாலையில் பண்டிதமணிக்கன்றி ஏனைய மாணவர்களுக்கும் இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்றாலும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது விவேகத்தால் இந்த வாய்ப்பைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் எனலாம். கலாசாலையிலே அதுபர், ஆசிரியர் ஆகியோரின் மதிப்பைப் பெற்ற சிறந்த தமிழ் இலக்கிய இலக்கண மாணவனாக விளங்கி இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரிய பயிற்சி முடிந்ததும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குக் கிடைத்த உயர் பதவி நமது ஊகத்திற்குச் சான்றாகும்.”

VI

(பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாண சைவாசிரிய பயிற்சி நிறுவனத்தில் (The Jaffna Saiva Training Institute) 1929ஆம் ஆண்டு தமிழ் விரிவுரை யாளராக நியமனம் பெற்றார்). இந் நியமனம் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு பெருந் திருப்புமையும் எனக் கொள்ளலாம். அது மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது; கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பிற்காலப் புகழுக்கு வித்திட்டது. “அன்றைய ஈழத்தின் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கல்விக்கான உயர் பீடமாக அமைந்த அக்கலாசாலை பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளையின் ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்குப் பல வகையிலும் களமாக அமைந்தது” (நினைவு மலர் ப. 2) என்பர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன். மேலும் இந்நியமனம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்கும் சைவத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கும் கிடைத்த

பெரும் பேறு என்றும் கருதலாம். பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் தோன்றி ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளுக்குக் கெல்லாம் பரவியமைக்குச் சைவாசிரிய கலாசாலையே பெரும் அளவில் காரணமாய் இருந்தது. குறிப்பிடத்தக்க சில காலகட்டங்களில் பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் சைவாசிரிய கலாசாலையின் பேரும் புகழும் பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்தன.

இந்த இடத்து சைவாசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நியமனம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என சற்றுச் சிந்தித்தல் பொருத்தமானது. அந் நாட்களில் தமிழ் கற்றுப் பட்டம் பெற்றிருந்தவர் ஒரு சிலரே. அன்று ஈழம் முழுவதிலுமே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்திருந்தவர்கள் ஐவரே. ஒருவர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மயில்வாகனனார் (பின்னர் சுவாமி விபுலாநந்தர் எனப் பெயர் பெற்றவர்); இன்னொருவர் வவுனியாவைச் சேர்ந்த இராசையனார். யாழ்ப்பாணத்திலே இருவர் பெண்கள் - அவர்கள் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்; ஒருவர் ஆண் - அவரே மட்டுவில் (சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்). சைவாசிரிய கலாசாலையில் நியமனம் பெற்றுப் பணியாற்றிய பண்டிதர் இராசையனார் 1929 இல் கலாசாலையை விட்டு விலகினார். இவர் விலகியதும் தக்கார் ஒருவரைத் தேடிய சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தகைமையை அறிந்து அவரை நாடி நியமனம் செய்தது. பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியும் பயிற்சியும் புதிதாக அமைந்த சைவாசிரிய கலாசாலையின் இலட்சியங்களுக்கு மிகப் பொருத்தமானவையாகவே இருந்தன. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பயிற்றப்பட்ட “ஆசிரியராக வெளிப்பட்ட உடனே நாவலர் வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியர் ஒய்வுபெறும் வரை

(ஏறக்குறைய ஐந்து வருட காலம்) திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலையில் படிப்பிப்பது என்ற ஒப்பந்தத்தோடு 1929 ஆம் ஆண்டு அவ்வாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளரானார்” (மூன்றாவது கண்காட்சி ப. 14). ஒப்பந்தம் அவ்வாறெனினும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இளைப்பாறும் வரை நிரந்தரமாகவே சைவாசிரிய கலாசாலையில் இருந்துவிட்டார். சைவாசிரிய கலாசாலை பண்டிதர் அவர்களைத் தடுத்தாட் கொண்டது போலும்!

VII

பண்டிதமணியின் சாதனை, தனித்தன்மை, பெருஞ்சிறப்பு ஆகியவற்றிற்கு ஒரு பின்னணி இருந்து வந்தது. “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்பதைக் கடைப்பிடிக்கும் பொன்மொழியாகக் கொண்ட சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் இலட்சியத்தையும் சைவாசிரிய கலாசாலையின் வரலாறு, குறிக்கோள், அந்தஸ்து, பணிகள், செல்வாக்கு முதலியவற்றையும் குறிப்பிடத்தக்க பின்னணியாக ஓரளவாவது அறிந்து கொண்டால்தான் பண்டிதமணி பேரும் புகழும் பெற்றவாறு தெளிவாகும்.

இந் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் அதற்கு முன்பும் யாழ்ப்பாணத்திலே கல்வி கிறிஸ்தவமயமாக்கப்பட்டு சைவர்களை, குறிப்பாக கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் கற்ற சைவச் சிறார்கள் மதம் மாற்றிச் சைவத்தையும் சைவ கலாச்சாரத்தையும் இம் மண்ணிலே இருந்து அழித்து ஒழித்தவிடும் முயற்சி தலை ஓங்கியது. வெள்ளைப் பாதிரிமார் சைவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாகச் சொல்லி ஞானஸ்நானம் வழங்கியதை முத்துக்குமார கவிராசசேகரர்

‘நல்லவழி காட்டுவோம்
 உடுபுடைவை சம்பளம்
 நாளுநானூந் தருகுவோம்
 நாம் சொல்வ தைக்கேளும்
 எனமருட்டிச் சேர்த்து
 நானமுஞ் செய்துவிட்டார்’

என வரும் தமது நீண்ட விருத்தத்தில் வருணித்துப் பாடியுள்ளார். “சைவ பௌத்த பிள்ளைகள் தத்தம் சமயத்தை அறியாத பிரகாரம் செய்வதே கிறித்தவரின் ஆரம்ப வேலை. இதற்கு நான் நல்ல உதாரணம். என் குழலோ நாவலரோடு தொடர்புபட்டது. என்பாடு இங்ஙனமானால் சாதாரண பிள்ளைகளின் கதி என்னாகும்!” (ஆறுமுகநாவலர் ப. 134) எனப் பண்டிதமணி வருந்தி எழுதியதையும் கருதுக. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் கல்வி இலட்சியங்கள் நமது மரபு, பண்பாடு, தேசிய மனநிலைச்சார்பு ஆகியவற்றிற்கு முற்றிலும் புறம்பானவையாக இருந்தன. கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் தமிழ்க் கல்வி தராதரம் மிகக் குன்றிப் போய் இருந்தது. 15 யாழ்ப்பாணத்தில் சைவத்தையும் சைவப்பண்பாட்டையும் அழியாது உயிருடன் வைத்துப் பேணுவதற்கு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் (1822 — 1879) பெரும் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்துச் சைவர்கள் மத்தியில் 1923ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 9ஆம் நாள் தோன்றிய ஓர் இயக்கமே சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் (The Hindu Board of Education). சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்காக ஆரும்பாடுபட்டவர் மனேஜர் சு. இராசரத்தினம் அவர்கள். ‘இந்து போட்’ என்னும் பெயரும் ‘இராசரத்தினம்’ என்னும் பெயரும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையனவாக வழங்கி வந்தன. ஒரு பெயரை விட்டு மற்றதை ஒருவர் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்குத் தொடர்பு இருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் இச்சங்கத்தின் தலைவராக சேர். பொன். இராமநாதன்,

வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி, எஸ். சிவபாதசுந்தரம் போன்ற
 சைவப்பெரியார் பணியாற்றினர். அக்காலக் கல்வி
 நிலையை மனதிற்கொண்டு சேர். பொன், இராமநாதன்
 "தோன்றி வளரும் தலைமுறையினர் 'நாட்டுடைமை
 யாக்கத்தைக் கெடுத்தல்' என்னும் அரக்கனின் வாயில்
 விழாது, சமுதாயத்தில் இருந்து அழிந்து போகாது
 காப்பாற்றப்படல் வேண்டும்" என்றும் "கிறிஸ்தவ மிஷனரி
 மாரின் கல்வி இலட்சியங்கள் நமது மரபு, பண்பாடு, தேசிய
 மனநிலைச் சார்பு ஆகியவற்றிற்கு முற்றிலும் புறம்
 பானவை" என்றும் திருநெல்வேலி பரமேசுவரக் கல்லூரி
 யில் 1926 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1 ஆம் நாள் நடை
 பெற்ற சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளின்
 தலைமை ஆசிரியர், ஆசிரியர், பாடசாலை உள்ளூர்
 முகாமையாளர் மகாநாட்டில் சுட்டிக் காட்டினார். 16
 மேலும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் இலட்சியம்
 பற்றியும், அன்றைய சைவச் சிறார்களின் கல்வி நிலை
 பற்றியும் கௌரவ திரு. சு. இராசரத்தினம் எம். எல். சி.
 அவர்கள் "யாழ்ப்பாணத்தில் சைவக் கல்வி" என்னும்
 பொருள் பற்றி கொழும்பு இந்து மாணவர் இயக்கக் கூட்ட
 மொன்றில் ஆங்கிலத்தில் படித்த ஆய்வுக் கட்டுரையில்
 விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். 17
 "உங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வியைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை
 சைவர்களாகிய உங்களுக்கு உண்டு. தக்க ஆசிரியர்களும்
 வசதிகளும் கொண்ட பாடசாலைகளை நீங்கள் நிறுவினால்
 இயல்பாகவே சைவப்பிள்ளைகள் அனைவருமே உங்கள்
 பாடசாலைக்கு வகுவார்கள்" என்று மகாத்மா காந்தி
 சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்குத் தமது வாழ்த்தை
 27 - 11 - 1927 அன்று வழங்கியிருந்தார். 18

மிஷனரிமார் அரசினர் ஆதரவுடன் யாழ்ப்பாணத்துச்
 சிறார்களின் கல்வியைத் தம் ஏகபோகத் தனி உரிமையாக
 வைத்திருந்தனர். ஆயின் ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில்

இருந்து அந்த ஏகபோக உரிமைகள் முறியடிக்கப் பெற்று மிஷனரிமாரின் எதிர்ப்புக்கிடையே சில சைவ ஆங்கில, தமிழ்ப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன.

இனி, சைவாசிரிய கலாசாலை ஆரம்பத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். சைவாசிரிய கலாசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் கிட்டத்தட்ட 1860 ஆம் ஆண்டளவில் இருந்து ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் தோன்றிக் கொண்டு வந்தன. இவை அனைத்தும் கிறிஸ்தவ கலாசாலைகளே. இக்கலாசாலைகள் கிறிஸ்தவ கல்வியைப் பரப்பும் நோக்குடனே ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வந்தன. சைவர் ஒருவர் பெயர் அளவிலாவது கிறிஸ்தவராக மாறினாலன்றி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் சேரமுடியாதிருந்தது.

சைவப் பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பண்புரியக்கூடிய பயிற்றப்பட்ட சைவாசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அன்றைய நிலைமை உணர்ந்து தன்மானங் கொண்ட சைவர் சிலர் மந்த நிலையிலிருந்து விடுபட்டெழுந்து சைவாசிரியர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிக் கலாசாலை நிறுவுவதற்குக் கிளர்ச்சி செய்தனர். காரைநகர் எஸ். அருணாச்சலம் என்ற தமிழாசிரியப் பெருந்தகை பெரும் முயற்சிகள் செய்தனர். சைவாசிரிய கலாசாலை ஒன்று நிறுவுவது குறித்து 1913ஆம் ஆண்டில் ஒரு சபை அமைக்கப்பட்டது. சைவாசிரிய கலாசாலையைக் கீரிமலையில் அமைப்பதற்கு அருணாச்சலம் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டனர் ஆயினும் அக்கலாசாலையைக் கல்வித் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்வதில் இருந்த கெடுபிடிகளால் முயற்சிகைவிடப்பட்டது. சைவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை இல்லாத பெருங்குறையை அரசாங்கத்திற்கு

சேர். பொன். இராமநாதனும் சேர். கனகசபையும் சுட்டிக் காட்டி வாதாடியதன் பயனாக சைவாசிரியர்களும் பயிற்சி பெறத்தக்க வகையில் கோப்பாயில் ஐக்கிய பயிற்சிக் கலாசாலை (United Training School) என ஒன்று அமைக்கப் பெற்றது. கிறிஸ்தவர் நால்வரும் சைவர் ஒருவரும் கொண்ட குழு ஒன்றே இக்கலாசாலையை நடத்தியது. இதனில் கத்தோலிக்கர் சேராது தமக்குத் தனியே கலாசாலை நடத்தினர். இக்கலாசாலையில் சைவாசிரிய மாணவர் சிலர் சேர்க்கப்பட்டாராயினும் கிறிஸ்தவ செல்வாக்கே ஒங்கி நின்றது. இக்கலாசாலையைக் கைவிட்டு அரசாங்கமே ஒரு பயிற்சிக் கலாசாலையை நடத்த வேண்டும் என்று சைவர்கள் வற்புறுத்தி வேண்டி நின்றனர். மேற்குறிப்பிட்ட கலாசாலை ஏழாண்டுகள் மட்டுமே நடைபெற்றது. பின்னர் அது மூடப்பட்டு 1923 இல் கோப்பாயிலேயே அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சைவப் பாடசாலைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க சைவாசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. பயிற்சியின் பொருட்டு இவர்களில் பலருக்குக் கோப்பாயில் இடமளிக்க முடியவில்லை. ஆதலால் இவர்களுக்குச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் பயிற்சி அளிக்கலாம் என அன்றிருந்த கல்விப் பணிப்பாளர் ஆலோசனை கூறினார். இதனை அடுத்தே 1928 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் திருநெல்வேலியில் யாழ்ப்பாண சைவாசிரிய பயிற்சி நிறுவனம் (The Jaffna Saiva Training Institute) என்னும் பெயருடன் ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது பின்னர் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை (Saiva Training College, Thirunelvely) எனப் பெயர் பெற்றுப் புகழுடன் விளங்கியது. 1929 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1951 ஆம் ஆண்டு வரை சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபராகப் பணியாற்றிய மயிலிட்டி சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் 1930 ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'சைவக் கல்வி இயக்கமும் யாழ்ப்பாண சைவாசிரிய

பயிற்சி நிறுவனமும்' என்னும் ஆங்கிலக் கட்டுரையில் வரும் சிலவரிகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கவை: "சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் தனது இலட்சியங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு சைவாசிரியர்களுக்குச் சமயஞ் சாராத பாடங்களில் மட்டுமல்லாமல் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ஆதரித்து வாதாடிய நமது சமயக் கோட்பாடுகளிலும் அநுட்டானங்களிலும் பயிற்சி அளிப்பதற்கு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்று இன்றியமையாதது எனக் கருதியது ... .. மேதக்க இலட்சியங்களையும் அநுட்டானங்களையும் உள்ளடக்கிய சைவத்தின் மீட்டெழுச்சிக்காகப் பெரும் பணியாற்றுவதற்கு அமைக்கப் பெற்ற இந்த நிறுவனம் முதலாண்டு வகுப்பில் 22 மாணவர்களுடனும் புகுநிலை வகுப்பில் 81 மாணவர்களுடனும் தனது வாழ்க்கைப் பணியை ஆரம்பித்தது ..... இந்த ஆசிரிய பயிற்சி நிறுவனம் அனைத்து சைவவித்தியா விருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கும் உயிர்க் குருதியாக அமைந்து சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் பெரும் சீர்மை வாய்ந்த சாதனையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை." 19

சைவாசிரிய கலாசாலை சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் ஆதாரக் கல்லாக, உயிர் நிலையாக விளங்கியது. அன்று சைவத் தமிழ்ச் சமுதாய எதிர்பார்ப்பின் சின்னமாக விளங்கியது. இக்கலாசாலை சைவத் தமிழ் ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறையை நீக்கியது. சைவ மக்களிடையே ஒர் எழுச்சியையும் விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. ஆறுமுக நாவலரின் கனவை நனவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டது. சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத் தலைவராக இருந்த சைவப் பெரியார் எஸ். சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் அன்று மக்களுக்கு வீடுத்த வேண்டுகோள் ஒன்றில் "பெரும் புகழ் பெற்ற ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் கனவு நனவு ஆகிறது. தினவேலியிலுள்ள சைவாசிரிய பயிற்சி நிறுவனத்திற்கும் அனாதைகள் நிறுவனத்திற்கும் ஒருமுறை (நீங்கள்) சென்

றால்தான் நாட்டிலே நிலவும் பெரும் தேசிய இனத்திற்குரிய எழுச்சி உணர்வு பற்றி உங்களை நம்பவைக்கலாம்' எனக் கூறியதிலிருந்து சைவாசிரிய கலாசாலையின் சமூகப் பங்களிப்பை உணரலாம். 20 தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் இருந்த ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் அனைத்திலும் சைவாசிரிய கலாசாலையின் புத்தே சமுதாயத்தில் ஒங்கி நின்றது என்பதைக் காலம் அறிந்த யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள், மறக்கவும் மாட்டார்கள். சைவாசிரிய கலாசாலையில் நிறுவன ரீதியாக இருந்த சைவத் தமிழ்ச் செழிப்பு அனைவரையும் கவர்ந்தது. ஆசிரியர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலையில் தாம் பயிற்சி பெற்றதைப் பெருமையாகச் சொன்னார்கள்; இன்றும் சொல்லுகிறார்கள். கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கூட, சைவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை விரும்பி நிவமனம் செய்தனர். இஸ்லாமிய பாடசாலைகளிலும் அவ்வாறே. ஒரு காலகட்டத்தில் கல்வி மந்திரியாக இருந்த பதியுதின் முகமது அவர்கள் சம்பள சகிராக் கல்லூரி அதிபராக இருந்தபோது தமது கல்லூரியிலும் ஏனைய முஸ்லிம் பாடசாலைகள் சிலவற்றிலும் நிவமனம் செய்வதற்குத் தமிழ் ஆசிரியர்களைச் சிபார்சு செய்யும்படி சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபருக்குக் கடிதம் எழுதுவது வழக்கமாக இருந்தது.

இவ்வாறு சைவாசிரிய கலாசாலை சமூகத்தில் பெரும் மதிப்பையும் செல்வாக்கையும் பெறுவதற்குக் காரணம் கலாசாலை ஆசிரியர்களும் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு அளித்த பயிற்சியும் பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய ஆசிரியர்கள் கடைப்பிடித்த ஒழுக்கமும் காட்டிய திறமையுமே ஆகும். சைவாசிரிய கலாசாலையின் இலட்சியங்களை அயராது நிறைவேற்றும் ஆற்றலும் புலமையும் மிக்க ஆசிரியர் பலர், குறிப்பாக முவர் சைவாசிரிய கலாசாலைக்குக் கிடைத்தனர்.

இம்மூவர் கலாசாலையின் அதிபர், உப அதிபர், பண்டித மணி ஆவர். இம்மூவரையும் கலாசாலையின் “மூன்று கண்கள்” (மூன்றாவது கண்: முகவுரை) என்றும் “மூம் மூர்த்திகள்” (நினைவு மலர் ப. 70) என்றும் மாணவர் போற்றினர் இம்மூவர் கூட்டரவை “திரிவேணி சங்கமம்” (நினைவு மலர் ப. 70) என வருணித்தனர். இம்மூவரில் இருவர் - அதிபரும் பண்டிதமணியும் - கலாசாலைக்கு வெளியேயும் சமுதாயத்தில் பெரும் பணியாற்றிப் புகழ் பெற்றனர். இப்புக்ழ் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கும் உரிய தாகியது. இம்மூவர் புகழ் சைவாசிரிய கலாசாலையின் புகழாகவும் சைவாசிரிய கலாசாலையின் புகழ் இம்மூவர் புகழாகவும் பரிணமித்துத் துலங்கிற்று.

VIII

நைட்டிகப் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்து வந்த பண்டித-மணி கணபதிப்பிள்ளை சைவாசிரிய கலாசாலையிலே தனிச் சிறப்புப் பெற்ற ஆசிரியராகவும் இலக்கிய இரசிகராகவும் கல்வி அறிவைக் கைம்மாறு கருதாது வழங்குபவராகவும் பெரும் புகழும் பெற்றார். கற்பிக்கும்போது ஏதோ கடமைக்காகக் கற்பித்துப் பொழுதைப் போக்கி மாணவர் ஐயங்களைத் தட்டிக் கழித்துச் செல்லும் பாங்கு பண்டித மணி அறியாத ஒன்று. அப்படியான மரபில் பண்டிதமணி வரவில்லை. ஆசிரியன் என்ற நிலையில் தமது சுவதர்மத்தை உணர்ந்து அடிச்சுடி ஆசிரிய மாணவர்களிடம் “காரியம் விளங்குகிறதா?” (மூன்றாவது கண் ப.7) எனக் கேட்டுப் படிப்பிப்பாராம். கற்பித்தலில் எளிமையையும் தெளிவையும் போற்றி வந்தார். மொழிநடையில் மாணவர்களிடம் இருந்து தாம் விலகி நிற்க விரும்புவதில்லை. அதனாற் போலும் “தாம் படிப்பிக்கும்போதோ, ஓர் ஆசிரிய மாணவன் படிப்பிக்கும்போதோ மாணவர்களிடம் அதிகம் இலக்கண சுத்தமாக அறுத்துப் பேசுவதை அவர் விரும்புவதில்லை” (மூன்றாவது கண் ப. 29).

பண்டிதமணிக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே இலக்கிய இரசனையில் ஈடுபாடு இருந்ததற்குக் காரணம் அவர் இளமையில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் இரசனைத் திறம் பற்றி பிறர் மூலம் அறிந்தமையே ஆகலாம். பொன்னம்பலபிள்ளையின் இரசனைத் திறத்தை வாயூறி வாயூறி மூன்று நான்கு கட்டுரைகளில் எழுதியுள்ளார். வித்துவசிரோமணியையே இலக்கிய இரசனையில் தமது இலட்சிய புருடராகக் கொண்டார் எனலாம். தாமும் அவர் வழி செல்ல விரும்பினார் போலும். அதற்கு மேலாக, பண்டிதமணி கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவர்களுக்குத் தாம் அளித்து வந்த பயிற்சி காரணமாகவும் தமது இலக்கிய இரசனையை வளர்க்க வேண்டிய ஓர் நிர்ணயத்தம் ஏற்பட்டது. பாடசாலை மாணவர்களிடம் இலக்கியச் சுவையை ஊட்டும் வண்ணம் ஆசிரிய மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதிலே பண்டிதமணி கைதேர்ந்தவர் ஆனார். ஆசிரியர் இரசித்துக் காட்ட மாணவர்களுக்கு வாயூற வேண்டும் என்பது பண்டிதமணியின் இரசனைக் கோட்பாடு. அவர் "பருவமான பிஞ்சு மாங்காய்ப் பிளவுக ளோடு, உப்பையும் அளவாகச் சேர்த்து வாயிலிட்டு ஒருவர் சுவைத்தால் மற்றவர்களுக்கு வாயூற வேண்டும். அப்படி வாயூறாவிட்டால், அது பெரிய தவறு; ரசனா விரோதம்" எனக் கம்பராமாயணக் காட்சிகளில் வரும் கட்டுரை ஒன்றில் (ப. 127) கூறியிருப்பதை இங்கு கருதுக. பண்டிதமணி தாம் இரசிப்பதை இரசித்துக் காட்டினார்; அதனைக் கேட்டு ஆசிரிய மாணவரும் ஏனையோரும் வாயூறி இரசித்தனர். பின்னர் அவர்கள் தாமாகவே இரசிக்கப் பழகினர். இது இலக்கியத்தில் தம்மை மறந்து ஈடுபடும் நிலை - உயிர்ப்புநிலை.

பண்டிதமணியின் இலக்கிய இரசனையையும் அதனைக் கற்பிக்கும் அவரது ஆற்றலையும் கலாசாலையிலும் மற்றும் அவைகளிலும் அறிஞர் பாராட்டிப் புகழலானார். கலா-

சாலை அதிபர், தாம் பண்டிதமணியின் இலக்கிய இரசனையை நீண்ட நேரம் கேட்டு இரசித்துக் கொள்வது உண்டு என்று கூறுவது நினைவிற்கு வருகிறது. அதிபர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை யாரிடமும் முறையாகக் கற்றதில்லை. பக்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம், வரலாறு, தத்துவம் ஆகிய பாடங்களையே கற்றிருந்தார். ஆனால் காலப்போக்கில் அவர் தமிழ் இலக்கிய இரசிகராக மாறி வந்தமைக்கு முக்கிய காரணம் பண்டிதமணியின் தொடர்பே எனலாம். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தை ஒரு பாடமாகப் பேராசிரியர் லாடாவைக்கிடம் கற்றுக் கொண்டிருந்த தம் மைந்தன் ஒருவருக்கு அதிபர் பண்டிதமணியின் இலக்கிய இரசனையை மணிக்கணக்காகக் கூறி இரசித்துக் காட்டுவது நினைவில் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்திலே சிறந்த ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியராகப் பேரும் புகழும் பெற்ற ஹன்டி பேரின்பநாயகம் போன்றோரும் பண்டிதமணியின் இலக்கிய இரசனையை அறிந்து பாராட்டி வந்தனர் (நினைவு மலர் ப. 177).

பண்டிதமணியிடம் மாணவர்களை இலக்கிய ஆசிரியராக நெறிப்படுத்தும் ஓர் ஆற்றல் இருந்தது. பெருந்தொகையான பண்டிதர்கள், தமிழறிஞர்கள் ஆகியோர் தங்கள் திறமைக்குப் பண்டிதமணியின் நெறிப்படுத்தும் திறமையே காரணம் எனக் கொள்வர்” எனப் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் (நினைவு மலர் ப. 4) கூறியுள்ளார். பண்டிதமணி வழிவந்த பெரியதோர் அறிஞர் குழாம் நமது நாட்டில் உண்டு. சைவாசிரிய கலாசாலைப் பழைய மாணவர்கள் பண்டிதமணிக்கும் தம் ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் என்றென்றும் நன்றியுள்ள நல்ல பழைய மாணவர்களாக இருப்பது கண்டுகூடு. அதுவும் சைவாசிரிய கலாசாலை வளர்த்தெடுத்த பண்பின்பாற்பட்டதே.

பண்டிதமணி ஏனைய பண்டிதர்கள் செய்ய எண்ணாத நற்காரியங்களைச் செய்ய எண்ணினார். தமிழ்த் தொண்டராகச் செயற்கரிய செய்தார். சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க மனேஜர், கலாசாலை அதிபர் ஆகியோர் துணை நின்றனர். 'பண்டிதமணி செய்த பலவித தொண்டுகளில் அவருக்கு நிலையான பேற்றை அளித்தது அவர் உண்டாக்கிய காணிய பாடசாலை தான்' (மூன்றாவது கண் ப. 21). பண்டிதமணி சைவாசிரிய கலாசாலையில் 1935ஆம் ஆண்டிலே சனிக்கிழமை தோறும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பண்டித வகுப்பும் ஞாயிறு தோறும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய இராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் ஆகியவற்றின் பால பண்டித வகுப்பும் ஆரம்பித்தனர். வேதனமின்றிக் கற்பித்தார். பிராமணர் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் போசன வசதி செய்தார். நாலா பக்கங்களில் இருந்தும் மாணவர்கள் வந்து கற்கலானார்.

பண்டிதமணி தமது காணிய பாடசாலையை 1938 ஆம் ஆண்டில் விரிவுபடுத்தினார். வியாகரண சிரோமணி T. K. சீதாராம சாஸ்திரிகளை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஒரு சமஸ்கிருத வகுப்பையும் யாழ்ப்பாணம் நகரவிகாரை பௌத்த குருவைக் கொண்டு ஒரு சிங்கள வகுப்பையும் ஆரம்பித்து வைத்தார். இவ்வாறு விரிவுபடுத்தியபோது 'திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை அக்காலத்தில் ஒரு கலாசேஷத்திரமாகவே காட்சியளித்தது' (மூன்றாவது கண் ப. 23). யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் சமஸ்கிருதப் பண்டிதர்கள் பலராக இருப்பதற்கு இக்காணிய பாடசாலை காரணமாயிருந்தது. இக்காணிய பாடசாலை பண்டிதமணிக்கும் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கும் தேடித்தந்த பேரும் புகழும் சிறிதன்று.

சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு வந்து பயிற்சி பெற்ற நூற்றுக்கணக்கான மாணவ மாணவிகளும் காணிய பாட

சாலையில் கற்றோரும் ஈழத்தின் பல பசுக்களில் பணியாற்றினர். அவர்கள் தத்தம் ஊர்களிலும் பாடசாலைகளிலும் ஏனைய இடங்களிலும் பண்டிதமணியின் ஆற்றல், புலமை பற்றிப் பேசி வர, அவரது பேரும் புகழும் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து நாடெங்கும் பரவி வந்தது. அன்று யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ், சைவம் என்றால் சைவாசிரிய கலாசாலையை எக்காரணங் கொண்டும் புறக்கணிக்கமுடியாத நிலை இருந்து வந்தது. எனவே யாழ்ப்பாணம் வந்த சைவத் தமிழ் அறிஞர் அனைவரும் தவறாது சைவாசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்றனர். இந்த நிலைமை பண்டிதமணிக்கு அறிஞர்களுடன் முறைப்பட்ட தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. மாணவர் மட்டுமன்றி சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு வந்து சென்ற உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அறிஞர் அனைவரும் யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ், சைவம் என்றால் பண்டிதமணியை மனதில் சிறப்பாக இருத்திச் சென்றனர். இத்தகைய தொடர்பு, வாய்ப்பு, தகைமை ஏனைய பண்டிதர்களுக்குக் கிடைப்பது அரிதாகவே இருந்தது.

இவ்வாறும் பிற கூட்டங்கள், விழாக்கள் மூலமும் பண்டிதமணியுடன் பெற்ற தொடர்பினால் வெளிநாட்டுத் தமிழறிஞர் பலர் பண்டிதமணியைப் போற்றிப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர்; பேசியுள்ளனர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கீழைத்தேச மேலைத்தேச வாரவிழா (Orient Occident week celebrations) ஒன்றினை இந்திய மத்திய அரசு 1963ஆம் ஆண்டு நடத்தியபோது அவ்விழாவில் "இலங்கையும் தமிழும்" என்னும் பொருள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றிய பல்கலைச் செல்வர் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் தமது உரையில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பெயரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு மதிப்பளித்தப் பேசியது நினைவில் உண்டு. 21

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ், சைவம், கலாசாரம், தமிழாசிரியர் கௌரவம், வாலிபர் இயக்கம் ஆகியவற்றைப் போற்றிப் பேணுவதற்கு அன்று இருந்த சங்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு தாம் கொண்டிருந்துக்களைச் சங்கங்களில் எந்தவிதமான தயக்கமோ அச்சமோ இன்றிக் கூறிவரலானார். அந்தச் சங்கங்கள் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம், சைவ பரிபாலன சபை, கலா நிலையம், தமிழாசிரியர் சங்கங்கள், இந்து வாலிபர் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் காங்கிரஸ் என்பன ஆகும். இச்சங்கங்களில் பண்டிதமணி ஆற்றிய பணிகள் மூலம் அவரது பேரும் புகழும் பரவலாயிற்று. 22

இச்சங்கங்கள் சிலவற்றில் மேலை நாட்டுக் கல்வி அறிவிலும் கீழை நாட்டுக் கல்வி அறிவிலும் சிறந்து விளங்கிய அறிஞர் சிலரும் ஆர்வங்கொண்டிருந்தனர். சு. நடேசபிள்ளை, ஹண்டி பேரின்பநாயகம், கலைப்புலவர் நவரத்தினம், சதாசிவ ஐயர், இத்துபோட் இராசரத்தினம், அதிபர் எஸ். சுவாமிநாதன், க. ச. அருணந்தி, முதலியார் செ. இராசநாயகம், வண. சுவாமி எஸ். ஞானப்பிரகாசர், அப்புக்காத்து எம். பாலசுந்தரம், எஸ். ஆர். கனகநாயகம் போன்றோர் வெவ்வேறு சங்கங்களில் - ஒன்றிலோ பலவற்றிலோ - ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். பண்டிதமணியும் அன்றைய யாழ்ப்பாணத்து உயர்ந்தோர் குழாத்தில் (elite) பாராட்டுப் பெற்ற ஒருவராகச் சிறப்பும் வாய்ப்புப் பெற்றார். குறிப்பிட்ட சங்கங்கள் சிலவற்றிற்கு இந்திய நாட்டு அறிஞர்கள் வருகை தந்தபோதெல்லாம் அவர்கள் முன்னிலையில் பண்டிதமணி தமது புலமைச் சிறப்பை நிலைநாட்டத் தவறியதில்லை. வருகை தந்த சிலரின்கருத்துக்களை, குறிப்பாக ஈழத்து அறிஞர் பற்றி அவர்கள்

கொண்டிருந்த தவறான கருத்துக்களைத், திருத்தவும் முற்பட்டார். இவ்வாறு அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தார். கருத்து வேறுபாடு மோதலுக்கும் உள்ளாயிற்று. பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இதன் மூலமும் பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் நமது சமுதாயத்தில் பரவியது.

இச்சங்கங்களில் குறிப்பாக கலாநிலையத்தில் பல திறத்து அறிஞர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு பண்டித மணிக்குக் கிடைத்தமையாற்போலும், மேலை நாட்டு அறிஞர் பற்றியும் ஆங்கில இலக்கியம் பற்றியும் மேலும் அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் - ஏனைய பண்டிதர்களிடம் பொதுவாகக் காணப்படாத ஆர்வம் - பண்டிதமணியிடம் வளர்ந்தது. பண்டிதமணி ஆங்கிலம் கற்க முயன்றும் தோல்வி கண்ட இடத்து ஆங்கில இலக்கியங்களை மொழி பெயர்ப்பு மூலம் படித்து அறியலானார். விஷயம் அறிந்தோர் அவ்விலக்கியங்கள் பற்றிப் பண்டிதமணியின் அறிவு கூர்மையானதாகவே இருந்தது என்பர். 23

சைவாசிரிய கலாசாலையின் அக்கம் பக்கமும் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பலம் வாய்ந்த குழலாக அமைந்திருந்தமையையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். பரமேசுவரக் கல்லூரியையும் பரமேசுவர ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையையும் அங்கு பணிபுரிந்த ஆசிரியப் பெருமக்களையும் திருநெல்வேலிச் சுற்றாடலில் வாழ்ந்த அல்லது பணியாற்றிய அறிஞர் அனைவரும் தமக்குள் கொண்ட. தொடர்புகளையும் இத் தொடர்புகளால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே பெற்ற பயனையும் இங்கு மறத்தல் ஆகாது. பண்டிதமணியும் இங்கு ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

X

பண்டிதமணி சிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும் ஒரு காலத்தில் பெயர் பெற்ற கண்டனகாரராகவும் நல்ல உரையாடல் வல்லுநராகவும் (conversationalist) விளங்கினார்.

சைவாசிரிய கலாசாலையில் மூவர் சொற்பொழிவாள ராக விளங்கினர். பின்னர் ஒருவர் ஒதுங்கிக் கொண்டார். 24 பண்டிதமணி விரிவுரையாளர் ஆன காலத்தில் இருந்தே கூட்டங்களில் சொற்பொழிவாற்றத் தொடங்கி விட்டார். கூட்டங்கள் தமிழர் வாழும் மூலை முடுக்குகள் எல்லாவற்றிலும் நடைபெற்றன. பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், கோயில்கள், பொதுச்சங்கங்கள், சபைகள் அனைத்திலும் அவ்வப்போது நடைபெற்ற கூட்டங்களிலும் விழாக்களிலும் பண்டிதமணி சொற்பொழிவாற்றி வரலானார். இதனால் பண்டிதமணி நாடறிந்த அறிஞரானார்.)

பண்டிதமணி இலக்கியம், இலக்கணம், அரசியல், தமிழாசிரியர் நிலை, கலாசாரம், சமயம் என்பன பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றி வரலானார். குழந்தைகள், பாமரர், கற்றுக்கொண்டிருக்கும் மாணவர், ஓரளவு கற்றவர், நன்கு கற்ற அறிஞர் ஆகியோர் கொண்ட சபையை அறிந்து அதற்கேற்ப சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் ஆற்றல் பண்டிதமணிக்கு இருந்தது. அனைவர் உள்ளத்தையும் தொடும் வண்ணம் பேசும் ஆற்றல் அவரிடம் இருந்தது. ஆசிரியர் என்ற நிலையில் பண்டிதமணி எவ்வாறு தமக்கென ஒரு பாணியை வளர்த்துக்கொண்டாரோ அதேபோலச் சொற்பொழிவிலும் தமக்கென ஒரு பாணியை வைத்திருந்தார். அவரது சொற்பொழிவின் சில அமிசங்களைக் கூறலாம். அவர் தாம் தமிழ்ப் பண்டிதராயினும் அனைவரும் விளங்கிக்கொள்ளும் வண்ணம் எளிமையாகவே பேசுவார். பண்டிதத் தமிழை விட்டு யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழை ஒட்டிய ஒரு தராதர இலக்கிய மொழியில்தான் மேடையில் பேசினார். மென்மையாகவே பேசுவார். சொல்லிச் சிரிக்க வேண்டிய இடத்துத் தாமே கொல்லென்று சிரித்து விடுவார். "எங்களுக்குப் பண்டிதமணி கதையைச் சொல்லும் பழகுதமிழ்தான் அளவில்லாமல் சிரிக்கவைக்கும்" என்கிறார் ஒருவர் (நினைவு மலர் ப. 179). விரைவாக,

வேகமாக என்றுமே பேசுவதில்லை. பேச்சிலே இடையிடையே சுவையான கதை, துண்டுத் துணுக்குகள் (anecdotes) சொல்லுவார். கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த மக்கள் அறிந்த உவமைகளையும் பழமொழிகளையும் கையாள்வார். பேச்சிலே பகடிகள் விடுவதும் உண்டு. ஆரம்ப காலத்தில் பொதுமக்களைக் கவரும் சில்லறைப் பகடிகளும் விட்டார் என்றும் பின்னர் குறைத்துக் கொண்டார் என்றும் அறிகிறோம். சொற்பொழிவிலே வினாவை எழுப்பி விடை கூறும் போக்கும் இருந்தது. சொற்பொழிவின் இடையிடையே சில பாடல்களை இராகத்துடன் பாடி வியாக்கியானம் செய்வதும் உண்டு. காற்பெருவிரல்களை ஊன்றி சற்றுத் துள்ளித் துள்ளிப் பேசுவது அவரது பழக்கம். பேச்சைக் கேட்டு மக்கள் மெச்சினர்; மீண்டும் மீண்டும் சொற்பொழிவாற்ற அழைத்தனர். பண்டிதமணியும் இளைக்காது பேசி வந்தார். சொற்பொழிவு மூலம் மக்கள் அறிவை வளர்த்தார். வாழ்நாளில் பண்டிதமணி பேசிய கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கணக்கில் இருக்கும். வானொலியிலும் பலமுறை பேசியுள்ளார்.

பண்டிதமணி சொற்பொழிவிலும் பேச்சிலும் கண்டன பாணங்கள் தொடுப்பதில் வல்லவர். தாம் கண்டன பாணங்கள் தொடுப்பது பற்றி அவரே கூறியுள்ளார். 25 பேச்சிலும் எழுத்திலும் தம் நிலையை விடாது வாதித்தல், இடம் அறிந்து கண்டனம் செய்தல், சுடச்சுடக் கொடுத்தல், நகைச்சுவை ததும்ப எதிரிகளை நையாண்டி செய்தல், கிண்டல் பண்ணுதல், விகடமாகப் பேசுதல் ஆகியவற்றைத் தனி ஆற்றல் என்று சமுதாயம் அன்று போற்றி மதித்து வந்தது. இவற்றை உடையவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்தது. அன்று இந்த ஆற்றல் குறிப்பிட்ட ஒரு மரபுவழி வந்த அறிஞரிடம் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. பண்டிதமணியிடமும் இந்த ஆற்றல் பேச்சிலும் எழுத்திலும் தம் ஆசிரியர் வழி வந்து ஒட்டியதுபோலும். யாழ்ப்பாணத்தையும் யாழ்ப்ப

பாணத்து அறிஞர்களையும் ஏதோ வகையில் தமிழ்நாட்டறிஞர் சிறுமைப்படுத்துகின்றனர் எனக் கண்டபோதெல்லாம் பண்டிதமணியவர்கள் கண்டனஞ் செய்யத் தவறியதில்லை. கோமளபுரம் இராசகோபாலபிள்ளை, தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், நரசிங்கபுரம் வீராசாமி முதலியார், பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் பண்டிதமணியின் கண்டனத்துக்கு உள்ளானார்கள் (பண்டிதமணி அவர்கள் பற்றிய நினைவுப் பேருரை 1989:28). பண்டிதமணி கண்டனகாரர் என்று பெயர் பெற்றார். “வாயைத் திறந்தால் காளமேகம்போல நக்கல், குத்தல், அங்கதச சுவை மிக்க பேச்சு!” (நினைவு மலர் ப. 177). ஒரு கூட்டத்தில் பண்டிதமணியை சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் “விடசக்கரக்கணபதி” என்று குறிப்பிட்டாராம் (நினைவு மலர் ப. 53). தொடக்கத்திலே வித்துவக் காய்ச்சலினால் கண்டனம் செய்கிறார் எனச் சிலர் குற்றம் சாட்டிய போதிலும், பண்டிதமணியின் கண்டனங்களும் தாம் கருதும் கருத்துக்களை ஒளிக்காது மறைக்காது கூறும் துணிவும் ஈழத் தமிழ் அறிஞரின் பெருமையை நிலைநாட்டும் பொருட்டே எனக் காலப்போக்கில் உணரப்பட்டமையால், அவை அவருக்குப் பேரும் புகழும் தேடித் தந்தன. கண்டனம் செய்வதைப் பிற்காலத்தில் பண்டிதமணி கைவிட்டு விட்டார். பண்டிதமணி இலக்கியச் சர்ச்சைகள் கிளப்புவது மூலமும் பேர் பெற்றார். “புது விஷயங்களையும் சர்ச்சைக் குரிய பொருள்களையும் பற்றி ஆசிரிய சங்கங்களிலேதான் முதன் முதல் பேசுவர். ஒரே தரமுள்ளவர்களுக்கு முன்னே தான் இவை பேசப்படவேண்டும் என்பது அவர் எண்ணம். பிரமாதமான சர்ச்சையைக் கிளப்பிய சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி, மணிமேகலை என்பன ஆசிரிய சங்கங்களிற் பேசப்பட்டனவே” (மூன்றாவது கண்ட ப. 33).

தமிழ், சைலம் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில் அறிஞராக விளங்கிய பலர் பண்டிதமணி உரையாடல்

வல்லுநராக இருந்தமையைப் பயன்படுத்தி அலரிடம் இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம் பற்றிப் பல விஷயங்களை அறிந்து கொண்டனர். சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் தமிழிலக்கியத்தையும் சைவசித்தாந்தத்தையும் பற்றிப் பண்டிதமணி அவர்களுடன் அவ்வப்போது நடத்திய உரையாடல் மூலம் தாம் தெளிவு பெற்றமையைக் கூறுவது உண்டு. பண்டிதமணி தம்மைச் சந்தித்து உரையாட வருபவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பொருள் பொதிந்தவைவற்றையே கூறுவார். பௌதிகப் பேராசிரியராக இருந்த ஆ. வி. மயில்வாகனம் பண்டிதமணியிடம் சென்றதைப் பற்றிக் கூறும்போது, “நானார் என் உள்ளமார்” என்ற திருவாசகத்துக்குப் பண்டிதமணி கூறிய உரை என் உள்ளத்தைப் பெரிதும் நிறைவித்தது; மறக்கமுடியாத சம்பவம் அது” என்றார் (நினைவு மலர் ப. 6). இதேபோன்று பிஷப் சூலேந்திரன் அவர்களும் தமது அனுபவத்தைக் கூறியுள்ளார் (நினைவு மலர் ப. 209). ஐயங்களைத் தீர்க்கும் பொருட்டுப் பண்டிதமணியிடம் செல்வோர் அவரது சம்பாஷணையை இரசிக்கத் தவறியதில்லை. இவ்வாறு பல்வேறு நிலையில், பல திறத்தோர் மத்தியில், பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் பரவலாயிற்று.

XI

நமது நாட்டில் கட்டுரைகள், அணிந்துரைகள், ஆசிரியரைகள் என எண்ணும்போது ஏனைய பண்டிதர் எவரும் எழுதாத அளவு பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார் என்றால் மிகையாகாது. ஏனைய பண்டிதர் எவரும் தாம் பெற்ற அறிவைத் தம் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தாத அளவு பண்டிதமணி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம் தவிர்ந்த பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றிப் பண்டிதமணி பெற்றிருந்த அறிவும் - குறிப்பாக ஏனைய பண்டிதர்களோடு, மரபுவழி அறிஞர்களோடு ஒப்பிடும்

போது - அவரது சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்றாக அமைகின்றது. பண்டிதர்கள் பழமை பேணுபவர் என்னும் கருத்துக்குப் பண்டிதமணி விதிவிலக்காக விளங்கியமையும் அவரது சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்றாகும். தமது சிந்தனையில் புதுமைக்கும் இடமளித்து விளங்கியவர் பண்டிதமணியவர்கள்.

பண்டிதமணி எழுதியவை கற்றோர் மத்தியில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவருக்குப் பேரும் புகழும் பெற்றுத் தந்தன. அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் சிலவும் எழுத்துவடிவம் பெற்றுள்ளன. பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் பலதிறத்தன. அவை இலக்கிய நயம், இலக்கியத்திறனாய்வு, இலக்கணம், நாவலர் பெருமானின் இலட்சியங்கள், பணிகள், சமயம் பற்றியன; உரைகள், கதைகள், பாடல்கள், அணிந்துரைகள், ஆசிரியரைகள் என்பன ஆகும். இவற்றுள் சில எண்ணிக்கையில் மிகப் பல. பண்டிதமணி நாவலர் பற்றி ஆராய்ந்து எழுதிய அளவிற்கு வேறு யாரும் எழுதவில்லை. நாவலர் பற்றிச் சில உண்மைகளைத் தமிழ்நாட்டறிஞர் உணரும் வண்ணம் நிலைநாட்டியவர் பண்டிதமணி அவர்களே. பண்டிதமணியின் கருத்திற்கேற்ப சுத்தானந்த பாரதியார் தமது நாவலர் பெருமான் (1948) என்ற நூலில் சிலவற்றைப் பின்னர் நீக்கினார்; திருத்தம் செய்தார். எழுதும் பொருளில் நிபுணர் எனக் கணிக்கப்பட்டவர்களே கலைக்களஞ்சியத்தில் எழுதுமாறு பணிக்கப்பட்டனர். பண்டிதமணி கலைக்களஞ்சியத்தில் ஆறுமுக நாவலர் பற்றி எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் அவரது தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் உண்டு எனினும் கட்டுரைகளே சிறப்புப் பெற்றன. இக் கட்டுரைகளை பொதுமக்கள், படித்தவர் அனைவர் கைக்கும் எட்டக்கூடிய பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதினார்; ஆனந்தவிடன் தீபாவளி மலர் போன்ற விசேட மலர்களிலும் எழுதினார். பண்டிதமணி எழுதிய நூற்பாயிரங்களும் பல. "பண்டிதமணி

யவர்களின் மாணவர்கள் மட்டுமன்றிச் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த எல்லோருமே தமது ஆக்கங்களுக்குப் பண்டிதமணி அவர்களிடம் பாயிரம் பெற விழைந்து நின்றனர்'' (நினைவு மலர் ப. 4) என்பர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்.

பண்டிதமணிக்கு என்றுமே நூல் எழுதுக எண்ணம் இருந்ததில்லை. இதனை அவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார். அவர் தமக்கு அவ்வப்போது தோன்றிய கருத்துக்களைக் கட்டுரைகளாகவே எழுதினார். பின்னர் கட்டுரைகள் ஏற்றவாறு தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன. இவ்வாறு முதன் முதலாக வெளிவந்த நூல் இலக்கியவழி என்பதாகும். இது 1955 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் இது திருத்தப்பதிப்பாக 1964 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. திருத்தப்பதிப்பில் குறிப்பிடத்தக்க சில மாற்றங்கள் உண்டு. முதற் பதிப்பில் ஆசிரியர் முன்னுரை 'புற இதழ்' என்னும் பெயரில் அமைந்துள்ளது. அதனில் தாம் நூல் எழுத என்றுமே நினையாததையும், தமது கட்டுரைகள் நூல்வடிவில் வெளிவருவதில் தமக்குத் தோன்றும் ஆச்சரியத்தையும் கட்டுரைகளைப் படிக்கக் கூடியவர்கள் பற்றியும் கட்டுரைகளைத் திரட்டி நூலாக்கியவர் பற்றியும் கட்டுரைகளின் பிறப்பிடம் பற்றியும் கூறியுள்ளார். திருத்தப் பதிப்பில் ஆசிரியர் தம் முன்னுரையில் ஈழநாட்டிலே தமிழிலக்கிய வரலாறு அரசகேசரியில் இருந்து தொடங்கி வளர்ந்தமையைக் கூறியுள்ளார். முதற் பதிப்பில் 15 கட்டுரைகளே உண்டு. திருத்தப் பதிப்பில் 20 கட்டுரைகள் உண்டு. முதற் பதிப்பில் உள்ள கட்டுரைத் தலைப்புக்கள் சில திருத்தப் பதிப்பில் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

சில காலம் பண்டிதமணியின் கட்டுரைகளில் ஒவ்வொன்றை அவ்வப்போது ஆங்காங்கு தேடிப் படிக்கும் வாய்ப்பே இருந்து வந்தது. அவ்வப்போது ஆங்காங்கு

வெளிவந்த கட்டுரைகளுள் சிலவற்றை முதன் முதலாக ஒன்று திரட்டி, ஒரே நேரத்தில், ஒரே இடத்தில், படிக்கக் கூடியதாக மலர்ந்த நூல் இலக்கிய வழி என்னும் பெயர் கொண்ட நூலே ஆகும். பண்டிதமணி இலக்கியவழி எனப் பெயரிட்டமை இலக்கியத்தைக் கற்பதற்கு, இரசிப்பதற்கு வழி என்பதன் பொருட்டே. முதற் பதிப்பில் வரும் பாடங்கள் சிலவற்றை "பாலகர்கள் தொடக்கம் ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர் பரியந்தம் அநுபவித்திருக்கிறார்கள்" என எழுதியுள்ளார். இங்கு அநுபவித்தல் என்பது to experience என்னும் பொருளில் ஆகும். அறிவாராய்ச்சி வேறு; உணர்வாம் அநுபவம் வேறு. இலக்கியத்தைப் படிப்பவர்கள் அதனைத் தாமே அநுபவித்துக் கொள்ளப் பழகுதல் வேண்டும் என்பது பண்டிதமணியின் உள்ளக் கிடக்கை ஆகும். ஆறாம் வகுப்புக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகளுக்கு இதனை நன்கு பயன்படுத்தலாம் என்றும் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர் முறையாகப் படிப்பித்தால் மாணவர் அநுபவிக்க, இரசிக்கப் பழகிக் கொள்வர் என்பது பண்டிதமணியின் கருத்துப்போலும். திருத்தப் பதிப்பில் ஏதோ காரணம் பற்றி இதைக் கூறாதுவிட்டார். திருத்தப் பதிப்பில் உள்ள 20 கட்டுரைகளில் 9 கட்டுரைகள் ஈழ மண்டலச் சார்புள்ளவை; ஈழத்துப் புலவர்களின் தனித் திறமைக் கூறுகளைப் பலர் அறியச் செய்பவை; தேசிய உணர்வுடன் மிளிர்பவை; ஒருவகையில் ஈழத்தமிழரைப் பெருமைப்படுத்துபவை. இலக்கியவழி பல்கலைக்கழகப் புகுநிலை வகுப்பிற்குப் பாடநூல்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால் இந்நூலையும் இந்நூல் ஆசிரியரையும் மாணவர் உலகமும் ஆசிரியர் உலகமும் நன்கு அறிந்து கொண்டது. பண்டிதமணியின் நூல்கள் அனைத்திலும் இலக்கியவழியே பலர் அறிந்த நூலாக, பெரும் பாலானோரின் பாராட்டிற்குரிய நூலாக, செல்வாக்குப் பெற்ற நூலாக விளங்கியது; விளங்கி வருகிறது.

ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு இலக்கியங் கற்பித்தலில் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்த பண்டிதமணி, இலக்கியங் கற்க ஆரம்பிக்கும் மாணவர்களையும், மாணவர்களுக்கு இலக்கியங் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களையும் கருத்திற் கொண்டே இலக்கியவழியில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளை அவ்வப்போது எழுதியிருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர் எவ்வாறு மாணவர்களுக்குப் புலவர்களை, புலவர்களின் பாடல்களை அறிமுகப்படுத்தி, இலக்கியச் சுவையைக் காட்டி, புலவர்களின் பெருமைகளை விளக்கி, மாணவர் உள்ளத்தை ஈர்க்க வேண்டும் என்று பண்டிதமணி எண்ணினாரோ, அதற்கேற்ப - அந்த எண்ணத்தின் தூண்டுதலுக்கேற்ப - இக்கட்டுரைகளை எழுதினார் எனக் கொள்வது பொருத்தமாகும். இந்நூலில் புலவர்களை, பாடல்களை அறிமுகப்படுத்தும் பாங்கினை எண்ணிப் பார்க்கும்போது கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் ஒர் ஆசானின் அநுபவத் திறமையை, ஆளுமையைப் பிரதிபலித்து நிற்பவை என உணர முடிகிறது. ஒரு மாதிரியாக (as a sample) இலக்கியவழியில் வரும் இரட்டையர் என்னும் முதற் கட்டுரையையோ, ஐந்தாவதாக வரும் இலங்கை வளம் என்னும் கட்டுரையையோ, ஆசிரியன் என்ற நிலையிலாயினும் மாணவன் என்ற நிலையிலாயினும் நின்று படிப்பித்து அல்லது படித்து ஏற்படும் உணர்வை அலசிப்பாருங்கள்; உரிய அநுபவத்தை அவ்வந் நிலையில் நேர்மையாகப் பெற முயன்று பாருங்கள். உண்மையில் பண்டிதமணியின் இலக்கிய அறிமுகப்படுத்துகை தனித்தன்மை வாய்ந்தது. கலைநயப்படுத்திக் காட்டுதலும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. நிகழ்ச்சிகளையும் விபரங்களையும் உணர்ச்சி பூர்வமாக, நுட்பமாக விளக்குரைக்கும் பண்பும் உயிர்ச்சித்திரம் போன்று வருணிக்கும் திறனும் பண்டிதமணியிடம் சிறப்புப் பெறுகின்றன. ஒருவர் தாம் உணர்தலே விசேடம் எனினும், இங்கு ஒரு கட்டுரையின் சில அம்சங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவோம்.

இரட்டையர் என்னும் கட்டுரை முன்று பாடல்களை வைத்து எழுதப்பெற்றது. பண்டிதமணி இரட்டையர் என்பவர் யார் எனக் கூறி, அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து பாட்டு இயற்றும் முறையைக் கூறுகின்றார். இது சிறு முகவுரையாக அமைகிறது. ஒருவர் குருடர்; மற்றவர் முடவர் எனக் கூறிய பண்டிதமணி, “இருவரிலும் அதிட்ட முடையவர் முடவர்” எனக் கூறும்போது கற்கும் மாணவர் களுக்கு ஏன் என்று அறியும் ஆர்வம், அடக்கமுடியாத ஆர்வம் தோன்றுகிறது. விளக்கத்தைக் கூறி, “ஏற்றத்தி லிருந்து இறக்கத்துக்கு ஓடாமலிருக்க முடியாமற் குருடர் ஓடும்போது முடவருக்குப் பிரயாணம், சுகம் பேசும். குருடர் யாது செய்வார்? பாவம்!” என அதனை அகக்கண்ணில் கண்டு உணர்வோர்க்கு ஒரே சிரிப்பு. சிரிப்பைத் தருவது “ஓடாமலிருக்க முடியாமல் ஓடும்போது”, “பிரயாணம் சுகம் பேசும்”, “பாவம்” என்னும் வார்த்தைகளே. இனி பண்டிதமணி மேலே என்ன சொல்லப்போகிறார் என்ற அவர் மாணவர்களின் உள்ளத்தில் மலர்வதை முகங்கள் காட்டி விடுகின்றன. அடுத்து வருவன ஒரு பாடலின் இரண்டு வரிகள். இராகத்துடன் இரண்டு வரிகளும் தோன்றுகின்றன. வரிகளின் பொருள் விளக்கப்படுகின்றது. “மலைகளில் ஏறியும் குழிகளில் இறங்கியும் சகோதரத்தைச் சும்ந்து எத்தனை காலம் குருடனாகிய யான் அலைவது? அநுபவிக்கும் வேதனைக்கு ஒரு முடிவு வராது!” என்று கடவுளுக்குச் செய்யும் வீண்ணப்பம் மாணவர் உள்ளத்திலும் இரக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அடுத்த கணம், “குருடரின் தோளிலே வெகு குதூகலமாக அமர்ந்திருந்த முடவர்” என்றதும், “வெகு குதூகலமாக” என்ற வார்த்தைகள் மாணவர்களை குதூகலிக்க வைத்துவிடுகின்றன. பின்னர் பாடலின் மறு பாதி, இராகத்துடன் இரண்டு வரிகள், அநுபவிக்கும் வேதனைக்கு ஒரு விளக்கம். அந்த விளக்கத்தை “நடந்து களையாத முடவரின் சித்தாந்தம்” என்னும்போது மீண்டும்

மாணவர்களிடம் சிரிப்புத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு இரட்டையரின் வாழ்க்கையை அவர்தம் பாடல்கள் மூலம் விளக்கும் சிறந்த ஒரு முறையால் இலக்கிய நயப்பிலே ஓர் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தலாம் எனப் பண்டிதமணி நம்பினார். இன்றைய சமுதாயத்திலே பேச்சு வழக்கில் சாதாரணமாகப் பலர் அறியப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களைப் பொருள் பொதிந்த சொற்களாகத் தக்க இடத்தில் தக்கவாறு பயன்படுத்தி, மாணவர்களிடம் தக்க உணர்வை ஏற்படுத்தும் ஆற்றலைப் பண்டிதமணியிடம் காண்கிறோம். “இந்தப் பிறப்பு”, “சேட்டை செய்கின்ற வஸ்து”, “கண்ணான கற்பனை”, “அங்கே குழுமிருந்த புலவர்கள் கவிதாலோகத்திலே தம்மையறியாமலே குதித்துக் கூத்தாடிச் சேட்டை செய்தார்கள்”, “வந்த கால் ஆறவில்லை”, “வேகின்றதே என்று வேகின்றார் குருடர்” போன்ற சொற்றொடர்களைப் பண்டிதமணி கையாளும் இடமறிந்து நயம் உணர்க. பாடலை விளக்கும்போது எழும் உணர்ச்சி வேகத்திற்கு உரம் ஊட்டுவதற்காகப் போலும், பாட்டிலே இல்லாததையும் பொருந்தும் வகையில் கற்பனை செய்து கூறும் வழக்கம் பண்டிதமணியிடம் காணப்படுகிறது. சில இடத்து சிலவற்றை மிகைப்படுத்தலும் உண்டு. “புராதனமான தமிழ்ப் புலவர்” என்னும் பாடலை விளக்கும்போது, “முடவர் வெளிப்படாமல் உச்சரித்த வார்த்தையும் புலவர்களுக்கு இன்னதென்று தெரிந்துவிட்டது. இதோ மராமரம் விட்டிங்கு வந்து நிற்பது ‘புன் குரங்கு’ ‘புன் குரங்கு’ என்று சத்தமிட்டார்கள். சிலர் பாட்டை எழுதிக் கொண்டார்கள். சிலர் உரத்தும் படித்தார்கள்” எனக் கூறுவதைக் காண்க. இங்கு இலக்கிய நயப்பு ஒன்றே கருத்து; உண்மை பொய் எனப் பேசுவதற்கு இடமில்லை எனப் பண்டிதமணி கொள்வர்.

1 தெரிந்தெடுத்த சில செய்யுள்கள் கட்டுரை உருவில் வெளிவந்தவை கம்பராமாயணக் காட்சிகள். அவை கம்பராமாயணப் பாடல்களைப் படித்து விளங்கிச் சுவைப்பதன்

பொருட்டே எழுந்தவை.) அவை பாடல்களின் பெரிதாகும்; பண்பு விரி (enlargement). வருணனை இயல்பின. இலக்கிய வழியிலுள்ள கட்டுரைகள் போலன்றி கம்பராமாயணக் கட்டுரைகளில் பண்டிதமணி தரும் விளக்கத்தையும் ரசனையையும் ஓரளவு நன்கு கற்றவர்தான் முற்றாகப் படித்து ரசித்துக் கொள்ளமுடியும். ஏனையோருக்குச் சில கட்டுரைகளில் உள்ள விளக்கத்திற்கு விளக்கம் வேண்டியிருக்கும். சில கட்டுரைகளில் பல விஷயங்களைத் தெளித்து விட்டுச் செல்லும் போக்கைக் காண்கிறோம். படிப்பவர்களிடமிருந்து ஒரு பின்னணியறிவை (background-knowledge) பண்டிதமணி எதிர்பார்க்கிறார்போலும். ஆறு என்னும் ஐந்தாவது கட்டுரையைப் படித்துப் பார்க்க. ஒரே நூல் பற்றிய கட்டுரைகளாதலால், அவற்றில் கலாசாரப் பின்னணி துலக்கம் பெறுகிறது. கலாசாரத்தில் விளைந்து மலர்கிறது இலக்கியம் என ஆங்காங்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இது இலக்கிய ரசனைக்கு வலுவூட்டுவதாகும். 26

1 பண்டிதமணியை நல்ல இலக்கியப் பகுப்பாய்வாளராகவும் இலக்கிய ஒப்பியல் ஆய்வாளராகவும் சிந்தனையாளராகவும் காண்கிறோம். நல்ல நுட்பமான வருணனைக்குப் பகுப்பாய்வு இன்றியமையாதது என்பதை நினைவிற் கொள்க. பண்டிதமணி வருணனையில் வெற்றி பெற்றார் என்றால் அதற்கு அவரது இலக்கியப் பகுப்பாய்வே காரணம். கம்பர் பாடல்களோடு தொடர்பான ஆய்வுக் கருத்துக்களும் தொடர்பற்ற - பிற இலக்கியம் பற்றிய - ஆய்வுக்கருத்துக்களும் ஆங்காங்கே வருகின்றன. “நின் பிரிவினுஞ் சுடுமோ பெருங்காடு” என்று சீதாப்பிராட்டி சொன்னதைப் பண்டிதமணி புறநானூற்றில் ஒரு பெண்கூறியதோடு ஒப்பிட்டுச் செய்யும் விளக்கத்தைக் கம்பராமாயணக் காட்சிகள் எனும் நூலில் (ப. 97) காண்க. இத்தகைய ஒப்புமைகள் தமிழர் பண்பாட்டிலே கருத்து வளர்ச்சியைக் காண்பதற்கு உதவும். கம்பராமாயணக்

காட்சிகள் முன்னுரையில் இளங்கோவின் கண்ணகியையும் கம்பர் தந்த சீதாப்பிராட்டியையும் ஒப்பிடுகின்றார். கோவலன் 'எழுகென எழுந்தாய் என் செய்தனை' என்று காட்டுவழியில் நடந்து இளைப்புற்ற கண்ணகிக்குக் கூற, அவள் "போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும் மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையேனாதலின் ஏற்றெழுந்தனன்" எனக் கூறியதையும், காட்டுவழி நடத்தலரிது, சுடும் எனக் கூறிய இராமனுக்கு, "நின்பிரிவினுஞ் சுடுமோ" எனச் சீதாப்பிராட்டி கூறியதையும் வைத்துப் பண்டிதமணி செய்யும் ஒப்பியல் ஆய்வின் நயநுணுக்கத்தை (subtlety) கருத்திற்கொள்க. "இருவரது பெண்களையும் ஒப்பிட்டுச் சீர்தூக்கி எடைபோட்டுக் காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ!" எனச் சொல்லித் தமது முடிவைப் பிறர் உய்த்துணரும்படி விட்டு விடுகிறார்.²⁷ இவ்வாறு விடுதல் பண்டிதமணி செய்வதும் ஓர் உக்தியாகும். அவர் சிலப்பதிகாரம் பற்றித் தாம் கொண்ட கருத்தை இலக்கியம் என்னும் கட்டுரையில் (பேச்சுச் சுருக்கம்) (செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் ப. 132) நிலைநாட்டுதற்குக் காரணங்கள் தந்து வாதிடும் முறையின் வலிமை போற்றற்குரியது. அவரது கருத்தை நாம் ஏற்கலாம், விடலாம், அல்லது மறுக்கலாம். அது வேறு. பரமேசுவர ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் பின்னர் பரமேசுவரக் கல்லூரியிலும் பணியாற்றிய வித்துவான் வேந்தனார் அவர்களுடன் பண்டிதமணி கம்பராமாயணமா சிலப்பதிகாரமா சிறந்த காப்பியம் என வாதாடி இலக்கிய உலகில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதையும் இவ்விடத்து நினைவுகொள்க.

பண்டுதொட்டு இன்றுவரை தோன்றிய இலக்கிய வகைகள் அனைத்திலும் பண்டிதமணிக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. அனைத்தும் அவரது சிந்தனையில் இடம்பெற்றன. எனவே பண்டிதமணியை இலக்கியச் சிந்தனையாளராகவும் (literary thinker) காண்கிறோம். இங்கு அவரது கூற்று ஒன்று

காட்டுதல் பொருத்தமாகும் : “ இலக்கியம் எது என்று தீர்ப்பதில் முட்டை போடுகின்ற இக்காலத்திலே, காமஞ் செய்பாது கண்டது மொழிவதற்கு ஒரு கனமாப் பலகையோ கன்மாப் பலகையோ எத்துணை ஆவசியகம் ! ஆவசியகம்!!” (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 57).

பண்டிதமணி கூறும் இலக்கியக் கருத்துக்களில் ஆங்காங்கு தற்படைப்புத்திறம் (originality) இருப்பதைக் காண்கிறோம்) விசுவாமித்திரரின் கோபத்தைக் காட்டுகின்ற கம்பராமாயணப் பாடல் அடிப்படையில், “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் என்ற வள்ளுவரிலே கணமேனும் என்ற வார்த்தைக்கு இனிபாயினும், விசுவாமித்திரரின் வெகுளியைப் பார்த்த பிறகாயினும், பரிமேலழகர் உரையைச் சற்றே திருத்தஞ்செய்யல் வேண்டாமோ!” எனப் பண்டிதமணி புதிய கருத்தைக் குறிப்பாகக் கூறுகிறார். பண்டிதமணி “ தங்கள் நாயகனில் தான் பிறிது இல் என்று உன்னும் மங்கைமார்” எனும் கம்பராமாயணப் பாடலையை விளக்கும்போது, “ தெய்வந் தொழாஅள்” எனும் திருக்குறளைக் காட்டி அக்குறட் பொருளைப் புதுமையாக, நுட்பமாக, விளக்கமாகக் கூறுவதையும் (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 152) ஆய்வாளர் மனங்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. சைவநற்சிந்தனைகள் எனும் நூலில் உலகம் என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசும்போது, “ உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல்” எனும் வள்ளுவநாயனார் தொடருக்குப் பண்டிதமணி தந்துள்ள விளக்கத்தின் (ப. 18) புதுமையையும் காண்க. மேலும் பண்டிதமணி தமது கம்பராமாயணக் காட்சிகளில் கடுங்கொடும்பாலை எனும் கட்டுரையில் (19) பாலைக்கும் உடன் போக்குக்கும் தரும் விளக்கம் (ப. 94) ஒருவகையில் புதிதாகவே தோன்றுகிறது. இதே போன்று, அதே நூலில் வந்தாள் ஆர்த்தாள் என்னும் கட்டுரையில், “கைவரை எனத்தகைய காளை என்றாற்

பொருள் பூனை” எனக் கூறுவதையும், ஆறுமுகநாவலர் என்னும் நூலில் (ப. 8) “நீதி வழுவாதெறி முறையில் இட்டார் பெரியோர்” என்பது தமிழ் அன்னையின் வாக்கு. அவ்வாக்கில் “இட்டார் என்பதற்குப் பொருள், நீதிநெறியில் தம் வாழ்க்கையை வைத்துக்கொண்டவர் என்பதாம்” எனக் கூறுவதையும் ஓர்க. இவ்வாறு இன்னும் காட்டலாம்.

XII

பண்டிதமணி பரந்துபட்ட அறிவுடையர் என்பது அவரது எழுத்துக்களிலிருந்து புலனாகிறது. தமிழிலக்கியங்கள், சமய இலக்கியங்கள், இலக்கண நூல்கள் பலவற்றை ஆழக் கற்றுணர்ந்தவர். ஏற்ற ஏற்ற இடங்களில் கழுத்துக்களைப் பல இலக்கியங்களில் தொடர்புபடுத்தியும் வேறுபடுத்தியும் மேற்கோள்கள் காட்டியும் விளக்கும் அவரது ஆற்றல் பெரிது. இதற்கு வேண்டிய நினைவாற்றலும் அவரிடம் முதுமையிலும் இருந்தது. இவ்வாறு அவர் பல நூல்கள், பல விஷயங்கள், மனிதர் பலர் பற்றித் தமது எழுத்துக்களில் கூறித் தமது அருபவ முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதற்குச் சான்று அவரது நூல்களில் ஏராளம். மேலைநாட்டு இலக்கியங்களில் வரும் பாத்திரங்களையும் தமிழிலக்கியப் பாத்திரங்களையும் ஒப்பிட்டு விளக்க முற்பட்டுள்ளார். “கஷியஸ் பொல்லாத சகுனி” (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 69) என்னும் கூற்றைக் காண்க. தமிழிலக்கியப் பாடல்களைக் கொண்டு மேலைநாட்டு இலக்கியப் பாத்திரங்களின் பண்புகளை விளக்கும் பரந்துபட்ட அறிவும், (புதுமையும்), ஆற்றலும் பண்டிதமணியிடம் காணப்படுகின்றன (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 69 - 70). மொழியியலில் சமுதாய மொழியியல் (sociolinguistics) என ஒரு கிளை இன்று விரைவாக வளர்ந்து வருகிறது. சமுதாய மொழியியல் மொழியையும் சமுதாயத்தையும் இணைத்து ஆராய்வது. இதனில் இன்று பல நாடுகளில்

நடைபெற்றுவரும் பலகோண ஆய்வுகளில், சமுதாயத்தில் இயற்பெயர்கள் பற்றியதும் ஒன்றாகும். பண்டிதமணி சிலப்பதிகாரம் பற்றித் தமது கருத்தை நினைநாட்டுவதற்குக் காட்டிய காரணங்களுள் கண்ணகி எனும் பெயருக்குச் சமுதாயத்தில் உள்ள மதிப்புப் பற்றியதும் ஒன்றாகும் (செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் ப. 140). இக் காரணத்தைச் சமுதாயக் கண்கொண்டு மிகவும் சுவையாக விளக்கியுள்ளார்.

பண்டிதமணி தமிழ், சைவம் தவிர்த்த விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசுகிறார். பொருளாதார சாத்திரத்தின் முதல் விதி எனப் பேசுகிறார் (சைவநற்சிந்தனைகள் ப. 9). நாட்டைச் சூறையாடுவதில் பறங்கியர், ஒல்லாந்தர், வெள்ளையர் முறைபற்றிக் கூறுகின்றார் (சந்தபுராண கலாசாரம் ப. 43). ஏர்வின் என்ற வைசிராய் மகாத்மா காந்திக்குச் செய்த மரியாதையை ஒப்பீடு செய்தலுக்குக் கொண்டுள்ளார் (ஆறுமுகநாவலர் ப. 56). விஞ்ஞான மேதை கிருஷ்ணன் பற்றியும் (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 25) தாவர சாத்திர அறிஞர் ஜகதீச சந்திரபோஸ் பற்றியும் (சந்தபுராண போதனை ப. 21) குறிப்பிடுகிறார். கணித மேதை இராமானுஜம் - கேம்பிரிட்ஜ் பேராசிரியர் ஹார்டி பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 238). சோதிடம் பற்றியும் (சைவநற்சிந்தனைகள் ப. 11) இசையில் இராகம் பற்றியும் (சைவநற்சிந்தனைகள் ப. 28) பேசுகிறார். ஆங்கில அறிவு அற்றவராயினும் 'உலகம் போற்றும் இந்தியத் தத்துவ சாத்திரிகள் புத்த தர்மம் இந்து தர்மத்துக்கு உறுதுணை என்று புத்தகம் ஆங்கிலத்தில் எழுதுகின்றார்கள்' (சமயக் கட்டுரைகள் ப. 89) எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். உளநூல் வல்லவர் மனத்தை அடிமனம் என்றும் மேல் மனம் என்றும் வகுப்பதை ஒப்பீடு செய்தலுக்குக் கொண்டுள்ளார். மேலும்,

“வீஞ்ஞானத்துறை வருமானம் முழுவதையும் விழுங்
கிக் கொண்டு உலகத்தைச் சாம்பர் செய்யும் நிலைக்கு
வந்துவிட்டது. பல்கலைக் கழகங்கள் பட்டதாரிகளை
உற்பத்தி செய்துவிட்டு, அப்பால் வழிகாட்டத் தெரி
யாமல் கைகளை விரிக்கின்றன. ஊண், உடைத் தட்டுப்
பாடு நானொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியு
மாக வளருகின்றது. அரசாங்கங்கள், கருத்தடை வழி
யொன்று காண முயல்கின்றன. அநுபவம் முதிர்ந்த
இராஜாஜி, ‘உண்ணும் வாய்களைக் குறைக்கும் வழி’
என்று, அதற்குப் பெயர் சூட்டுகின்றார். அன்றி
உண்ணும் வாய்களைக் குறைக்க முயல்பவர்கள்,
மருத்துவச் சாலைகளை முடிவிட்டு, நோயாளிகளைக்
கொன்று குவித்துவிடலாமே என்று பரிசாசமுஞ் செய்
கின்றார்”

(ஆறுமுகநாவலர் ப. 12 - 13)

எனக் கூறியிருப்பதும் பண்டிதமணியின் பரந்துபட்ட
அறிவித்குச் சான்றாகும்.

XIII

பண்டிதமணி ஆறுமுகநாவலரை வியந்து பாராட்டிப்
பல விஷயங்களில் பின்பற்றியவர். நாவலரின் பெரும்
ஆர்வலர். அவர் ஆறுமுகநாவலரின் கொள்கைகள், கோட்
பாடுகள் பலவற்றைப் போற்றி மக்களுக்கு விளக்கியவர்.
நாவலரின் சமய நீதி, சாதி நீதி பற்றி வெவ்வேறு
இடத்து விளக்க முற்பட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக,
சாதியினுஞ் சமயமே அதிகம், நாவலர் நீதி நல்ல செய்தி
ஆகிய கட்டுரைகளைக் (ஆறுமுகநாவலர் ப. 91, 110)
காட்டலாம். அன்றைய சூழல் நாவலரைச் சீர்திருத்த
புருஷராக்கியது, அவருக்குக் ஷைவசித்தாந்த உணர்ச்சி
கந்தபுராணத்திலிருந்து வந்தது (கந்தபுராண கலாசாரம்
ப. 20) எனப் பண்டிதமணி கூறுவதை உளங்கொண்டு
சிந்தித்தல் தகும். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில், குறிப்பாக

யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயத்தில், நாவலர் பெருமையைச் சற்றும் இளைக்காது விளக்கி வந்த பெருமையுடையவர் பண்டிதமணி. நாவலர் மீது குறையோ பழியோ கூறிய வர்களைப் பண்டிதமணி சும்மா விட்டுவைத்ததில்லை. கண்டனஞ் செய்ததை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். நாவலர் என்றால் பண்டிதமணிக்கு உயிர்; ஒருவகைப் பைத்தியம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். பண்டிதமணி காட்டும் நாவலர் பெருமான் எனத் தனியே விரிவாக ஆராய்தல் விரும்பத் தக்கது. இதேபோன்று பண்டிதமணியின் சமயக் கருத்தையும் சமய அடிப்படையில் தமிழ்க் கலாசாரம் பற்றிய கருத்தையும் தனியே ஆராய்தல் நன்று. அறத்தை வரம்பாக்கக் கொண்ட கலாசாரப் பின்னணியில் சில இலக்கியங்களை விளக்கும் பண்டிதமணியின் ஆற்றலும் தெளிவும் ஆராயும் உள்ளத்தை ஈர்க்கும். கலாசாரக் கருத்துக்களின் ஊற்றினைக் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கியங்களிலும் பிற்பட்ட இலக்கியங்களிலும் காண்கிறார். வடமொழி இலக்கியங்களிலும் காண்கிறார். இவ்வாறு இன்றுவரை நீண்ட தோர் கருத்துத் தொடர்ச்சியினைக் காண்கிறார். தமிழ், வடமொழி, புண்ணிய பூமியாம் பாரதம் என ஒருங்கிணைத்து நோக்குபவர்களிடம் பொதுவாகத் தோன்றும் பரந்த நோக்கும், அதன் அடிப்படையில் எழும் கருத்துக்களும் பண்டிதமணியிடமும் இருப்பதில் வியப்பில்லை. அண்மைக் காலத்தில் நம் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் சிலர் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் நூல்களை இங்கு வராது தடுத்துத் தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பினர். ஆனால் பண்டிதமணியோ "தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய வளம் மகா சமுத்திரம். ஈழமண்டலத்திலக்கியவழி அந்த மகாசமுத்திரத்திற் சென்று சேராதாயின் நின்று வற்றிவிடும்" (இலக்கியவழி ப. xviii) என்றார். இங்கும் அவரது பரந்த மனப்பான்மையே தெரிகிறது. பண்டிதமணியின் சமயக் கருத்து என எண்ணும் போது உப அதிபர் கைலாசபதி அவர்கள் ஏற்படுத்திய

9855

தாக்கத்தைக் கண்டறிதல் வேண்டும். வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் தமது தூண்டுதலின் பெறுபேறுதான் பண்டிதமணியின் சமயப் பணிகள் என்று ஒருவாறு கூறுவதன் (நினைவுமலர் ப. 60) அர்த்தத்தையும் கண்டறிதல் வேண்டும். இத்தகைய ஆய்வுகள் பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் கற்றோரிடத்து நிலைத்து நிற்பதனைத் தெளிவாக்கும்.

XIV

பண்டிதமணிக்குப் பேரும் புகழும் தேடித்தந்தவற்றுள் அவரது மொழி நடை மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பண்டிதமணியின் மொழிநடை மிக எளிமையானது எனப் பலர் கூறியுள்ளனர். பொதுவாகப் பண்டிதர் ஒருவரிடம் பண்டிதமணியின் மொழிநடையைக் காண்பது அரிது.

ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எளிமையாக, சுருக்கமாக, தெளிவாக எழுதுவது - வெளியிருவது - எளிதன்று. இவ்வாறு எழுதுவதற்குச் சிந்தனையிலும் மொழியாட்சியிலும் முதிர்ச்சி வேண்டும். சங்கப் பாடல்களில் இப்போக்கினைக் காணலாம். “நின்ற சொல்லர், நீடு தோன்றிவியர்” என வரும் நற்றிணை வரியைக் காண்க. இப்போக்கினை உரை நடையில் மிகச் சிலரிடமே காணமுடிகிறது.

பண்டிதமணிக்கு அவர்தம் நடை எப்படி வந்தது? அவரது ஆசிரியர் குமாரசுவாமிப் புலவர் வழி வந்தது எனலாமா? 28 அப்படிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் சமூக மொழியியலார் கருத்துப்படி குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியைப் பேசும் யாரேனும் இருவரிடம் ஒரே தன்மை வாய்ந்த மொழியைக் காண்பது அரிது. காரணம் இருவர் மொழி அனுபவம் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. ஒருவர் அமைக்கும் உருப்படிவம் அவரது சொந்த அனுபவத்தைப் பிரதிபலிக்கும். எனவே ஒவ்வொருவரும் தந்தம் மொழி.

சமுதாயப் பின்னணிக்கேற்ப வெவ்வேறு உருப்படிவத்தினை அமைப்பர். 29 கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் காவிய பாடசாலையில் புலவர் அவர்களிடம் கற்றபோதும், பண்டிதர் பரீட்சை எழுதியபோதும், பிற்காலத்தில் தாம் கொண்ட நடையைக் கையாண்டிருப்பாரா? அதனை அவர்தம் ஆசிரியர் ஏற்றிருப்பாரா? இல்லை என்றே பதில் சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் மாணவனாக இருந்தபோதும் அவர் கையாண்ட மொழிநடை வேறாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். அன்றைய தமிழ்க் கல்வி, வசனநடை, தமிழ் ஆசிரியர் எதிர்பார்ப்பு, பயிற்சி முறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற் கூறியவாறு துணிகின்றோம்.

பண்டிதமணியின் தனித்துவ நடை அவர் சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியராக அமர்ந்த பின்னரே கட்டி ன்றிச் சுதந்திரமாக உளர்ந்தது எனத் தணிவதற்கு இட முண்டு. பண்டிதமணி படித்தவை பண்டைய இலக்கியங்கள். இன்று எளிமையான உரைநடையைப் படித்து எளிமையாக எழுதப் பயிலும் வாய்ப்பு இருப்பதுபோல் பண்டித மணிக்கு இருக்கவில்லை எனலாம். பாடசாலை மாணவர்களை எதிர்நோக்கி ஆசிரிய மாணவர்கள் கையாள வேண்டிய மொழியின் தன்மை பண்டிதமணியின் உள்ளத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தது என்றால் மிகையாகாத. போதனையிலும் சாதனை நன்று என மொழியைப் பொறுத்தவரை ஆசிரிய மாணவர்களிடம் வளர்க்க விரும்பிய தெளிவையும், எளிமையையும், எளிமையில் வலிமையையும் தம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொண்டார். பொதுப்பட நோக்கும்போது நாவலர் பெருமானின் மொழி நடை பற்றிய நோக்கு பண்டிதமணி தாம் கொண்ட மொழி நடைக்கு இசைவாக அமைந்தது எனலாம்.

இனி, பண்டிதமணியின் மொழி நடையில் வட மொழித் தாக்கம் உண்டா எனச் சிலர் ஐயுறுகின்றனர். 30

அந்தச் சாத்தியம் இல்லை என்றே துணிகின்றோம், ஏனெனில் பண்டிதமணியின் வடமொழிப் பாண்டித்தியம் அவ்வளவு பெரிதன்று. பண்டிதமணியின் வடமொழி அறிவு அடங்கிப் போகிற (passive) ஒன்றாகவே இருந்தது. வடமொழியில் வாசித்து உணரும் ஆற்றலையே பெற்றிருந்தார். எனதும் வடமொழியில் எழுதினார் எனக் கூறுவதற்கில்லை. மேலும் வடமொழி பேசப்படாத மொழி. இங்கு பண்டிதமணி சொற்பொழிவில் கையாண்ட தமிழ்மொழி நடைக்கும், சம்பாஷணையில் - சாதாரண பேச்சில்கூடக் கையாண்ட மொழிநடைக்கும் எழுத்திலே கையாண்ட மொழி நடைக்கும், நெருங்கிய உறவு - கிட்டத்தட்ட ஒன்றே எனும் ஒப்பு (resemblance) - இருப்பதை நினைவு கூர்தல் வேண்டும். இது இவ்வாறாக, வடமொழித் தாக்கம் பற்றிப் பேசுவதற்கு இடமில்லை எனத் துணியலாம்.

பண்டிதமணியின் மொழிநடையைத் தனிதே அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்தல் விரும்பத்தக்கது. அவரது நடையில் இனங்காணக் கூடிய சிறப்பு அம்சங்கள் சிலவற்றை இலக்கியவழி என்னும் நூல் அடிப்படையில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். 31 பண்டிதமணி ஒரோவிடத்து கடும் நடையையும் (பண்டிதர்கள் நடை) கையாண்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, வடுவடு நுண்ணயிர் எனும் கட்டுரையின் முற்பகுதியில் (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 44) காண்க. பண்டிதமணி இலக்கணத்தைப் பொறுத்தவரை வைதிகக் கட்டுப்பாடற்றவர். அதனால் அவரது வாக்கியங்களில் பிழை கண்டவரும் உளராம் (மூன்றாவது கண்ப. 38). எளிமையை மேற்கொண்ட பண்டிதமணி ஒரோவிடத்து சந்தி புணர்த்தியும் எழுதியுள்ளார். “உலகந்தோன்றிய நாட்டொட்டு ...” (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 63) எனப் புணர்த்தி எழுதியதைக் காண்க. வித்து (சைவநற்சிந்தனைகள் ப. 10), புஷ்பி (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 58), பறை (சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 55)

என்பவற்றை வினையாகப் பயன்படுத்தியமை வழக்குக் குறைந்த பண்பு எனலாம். சிறிய சிறிய வாக்கியங்கள் எழுதும் பண்டிதமணி, ஊட்டத்தட்ட 220 சொற்களைக் கொண்ட வாக்கியம் (செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் ப. 125, 126) எழுதியதும் உண்டு. படித்த அளவிலே கருத்தை எளிதாகக் கிரகிக்க முடியாதவாறும் எழுதியது உண்டு. “கவிஞனைக் கவி செய்யத் தொடங்குவது எவ்வளவு கஷ்டமோ; அதனிலும் மகா கஷ்டம், அது தொடங்கிய பின் அவனை அதனைத் தடை செய்து மடக்குவது” (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் - ப. xxvii) என எழுதியதைக் கருதுக. ஓரிரண்டு கட்டுரைகள் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்கு சற்று சிக்கலானவையாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக புதிய முறையிற் புகழ்மாலை எனும் கட்டுரையைப் (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 63) படித்துப் பார்க்க.

XV

பண்டிதமணி சில கருத்துக்களை, சிக்கல்களைத் தாமே ஆராயாது ஆய்வாளர்க்கு என விட்டு விடுகின்றார். ஆராய வேண்டும், சிந்திக்கவேண்டும் எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆராய்வதில் பயனில்லாத விஷயங்களையும் கூறுகிறார்.

“ஆறு சமயங்களுந் தனித்தும் சேர்ந்தும் அறுபத்து மூன்று வகையில் அநுட்டிக்கப் படலாம். அறுபத்து மூன்று வகைக்கும் வகைக்கொருவரை உதாரணங் காட்டியது பெரியபுராணம் போலும். இது பெரிதும் சிந்தனைக்குரியது”

(சமயக் கட்டுரைகள் ப. 63)

“சைவம் முதலிய ஆறும் பெரிய புராணத்திலும், தேவாரங்களிலும் மதிப்புப் பெற்றிருக்கின்றன. பாடாண வாதம் முதலியவற்றுக்கு அவ்வாறான மதிப்பைக் காணோம். சமயவாதிகள் இதனை ஆராயக் கடவர்”

(சமயக் கட்டுரைகள் ப. 81)

“தத்துவ உபகாரமும் வன்ன உபகாரமும் ஒரு அளவு சிந்திக்கத் தக்கவை”

(அத்வைத சிந்தனை ப. 17)

“ ‘உயிர்தானும் சீவாநுபவம் ஒன்றினுக்கே உரித்து’ என்ற சித்தியாரும்; ‘தாடலை’ என்ற திருவருட்பயனும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியவை”

(அத்வைத சிந்தனை ப. 34)

“புண்ணியம் ஆராயப்பட வேண்டியது”

(சைவ நற்சிந்தனைகள் ப. 4)

“பற்றுக்கள் எப்படி மனிதனைப் பற்றிக்கொண்டன என்பதை ஆராய்வதிற் பயனில்லை”

(சைவ நற்சிந்தனைகள் ப. 19)

இவ்வாறு இன்னும் பலவற்றைக் காட்டலாம்.

XVI

யாழ்ப்பாணம் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் மிகுந்த இடமாக விளங்கியது. இதனைச் சற்று மிகைப்படுத்தி, யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கேயாவது தடுக்கி வீழ்ந்தால், ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் மீதுதான் விழவேண்டும் என்று, ஒருமுறை கல்வி ஆசிரியர் எழுதியிருந்தார். இன்றுவரை, சமூகத்துப் பண்டிதர்களுள், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு மட்டுமே,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1978 ஆம் ஆண்டு இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியது. தமிழ் இலக்கியத் துறையிலும் சமயத்துறையிலும் பண்டிதமணி ஆற்றிய பங்களிப்பின் மேதகைமைக்காகவே, அவருக்கு அப்பட்டம் வழங்கப் பட்டது. அவரது பங்களிப்பு, சமுதாயத்தில், குறிப்பாகத் தமிழ், சமயக் கல்வி உலகில், பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டமளிப்பின் போது, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவர் பல்கலைக்கழக வேந்தருக்குப் பண்டிதமணி அவர்களை அறிமுகம் செய்து ஆற்றிய தமது உரையில், பண்டிதமணியின் தகைமைகளை விளக்கியுள்ளார். அந்த இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம், சமுதாயத்தில் பேரும் புகழும் பெற்றிருந்த பண்டிதமணிக்கு நிறுவன ரீதியாகப் பேரும் புகழும் ஏற்படுத்தியது. பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு பண்டிதமணி, சைவசித்தாந்த சாகரம், முது பெரும்புலவர், மஹாவித்துவான், இலக்கியக் கலாநிதி ஆகிய பட்டங்கள் வெவ்வேறு காலத்தும் இடத்தும் வழங்கப் பட்ட பொழுதிலும், கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் “பண்டிதமணி” என்றே பலர் அறிய வாழ்ந்தார்.

XVII

‘வேண்டுகொன்றே போற்றுதல் இலம்’ என்ற கோட்பாட்டடிப்படையில் இங்கு சில கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளோம். இதுகாறும் கூறியவற்றை ஒருங்கே எண்ணுமிடத்துப் பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் வந்தவாறு (நிலைத்து நிற்குமாறு) ஓரளவாயினும் தெளிவாகும் என நம்புகின்றோம். இங்கு கூறியவற்றில் குறை குற்றங் காணுமிடத்து ஆய்வாளர் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டி, காரணம், சான்று தந்து நிறை செய்வர் ஆக. பண்டிதமணி தாம் வந்த விஷயம் முடிந்து போய்விட்டார். ஈழத்தில் தமிழ், உள்ள

வரை, சைவம் உள்ளவரை பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும் நிலைக்கும் எனக் கொள்ளலாம். தமிழ்ச் சமுதாயம் பண்டித மணியை என்றுமே மறவாது. பண்டிதமணி பற்றிய ஆய்வு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் செழிப்புறுவதாக. அதற்குரிய வழிவகை தோன்றுவதாக.

குறிப்புகள்

1. நமது நாட்டில் வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை, ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் ஆகியோரும் "பண்டிதமணி" என்னும் பட்டம் பெற்றனர். ஆயினும், இவர்களைப் பொறுத்தவரை இப்பட்டம் வழக்கில் நிலைக்கவில்லை.
2. எடுத்துக்காட்டாக, டி. லிற் பட்டம் வழங்கியதை ஒட்டி வெளிவந்த பாராட்டு மலரில், தமிழ் தந்த பண்டிதமணி என ஒரு கட்டுரை உண்டு. "மலரி லுள்ள தமிழ் தந்த பண்டிதமணி என்ற கட்டுரை கவர்ச்சியாக இருக்கிறது. அதை ஊன்றிப் படிக்கும் படி சிலருக்குக் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன்" என்று பண்டிதமணி தம்பிடம் கூறியதாக பரநிருபசிங்கம் தாம் நினைவு மலரில் எழுதிய எட்டியதும் எட்டா ததும் (ப. 47) என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், யான் தினகரனின் பணியாற்றிய போது பண்டிதமணியின் நூல்கள் சிலவற்றிற்கு தினகரன் வார இதழில் எழுதிய மதிப்புரையைப் பண்டிதமணி படித்துப் பார்த்துவிட்டு, அதுபற்றித் தமது பழைய மாணவர் ஒருவருக்குக் கூறினார். பழைய மாணவர் பண்டிதமணி கூறியவற்றைச் சைவாசிரிய கலாசாலையின் இளைப்பாறிய அதிபருக்குக் கடிதமூலம் தெரிவித்தார். அக்கடிதம் என் கைக்கும் கிடைத்தது.

3. “திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை மூன்று கண்களைப் பெற்றிருந்தது; பிரகாசித்தது” எனக் கனக செந்திநாதன் தமது நூல் முகவுரையில் கூறியுள்ளார். முதலாவது கண் அதிபர்; இரண்டாவது கண் உப அதிபர்; மூன்றாவது கண் பண்டிதமணி. கனக செந்திநாதன் தமது நூலில் பெரியார் பலரின் பெயர்களை ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டு, அவர்களுக்கும் பண்டிதமணிக்கும் இருந்த தொடர்பைச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். ஆனால், கலாசாலையில் இருபத்தொரு ஆண்டுகள் அதிபராகப் பணியாற்றி, சில காலகட்டங்களில் பண்டிதமணியுடனும் ஏனைய ஆசிரியர்களுடனும் கலாசாலை வளவினுள் உடனுறைந்தும் வந்த அதிபரின் பெயரைத் தமது கட்டுரையில் ஓரிடத்திலும் கூறாததும், அதிபருக்கும் பண்டிதமணிக்கும் இருந்த தொடர்பை, உறவைச் சிறிதேனும் கூறாததும் வியப்பிலும் வியப்பே. நூலில் ‘அதிபர்’ என்ற பதவிப் பெயர் மட்டும் இரண்டு இடத்தில் வருகிறது. அதிபர் தமது பதவியில் இருந்து இளைப்பாறிய போது, சைவாசிரிய கலாசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் வெளியிடப்பெற்ற அதிபரின் சேவைநலம் பாராட்டு மலரில் பண்டிதமணி தாம் எழுதிய பாராட்டை “இருபது வருஷங்களுக்கு மேலே ஊடியும், கூடியும் உடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை அனுபவம் இது” என முடித்துள்ளார். இந்த இறுதி வரி பொருள் பொதிந்தது எனக் கருதலாம். மேலும், அதிபர், உப அதிபர் ஆகிய இருவருக்கும் கீழே நீண்டகாலம் பணியாற்றியமை “கிடைத்தற்கரியதொரு பெரும் பேறு” எனவும் பண்டிதமணி கூறியுள்ளார் (சுவாமிநாதன் நினைவுமலர் 1969:21). கனக செந்திநாதன் சைவாசிரிய கலாசாலையின் மூத்த பழைய மாணவர்களில்

ஒருவர்; வாரந்தோறும் பண்டிதமணியைச் சந்தித்தவர். பண்டிதமணி கூறும் “வாழ்க்கை அனுபவம்”, “பெரும் பேறு” என்பன கனக செந்திநாதன் அறியாதவையாக இருந்திருக்க முடியாது. சிலவற்றைக் கூறி, சிலவற்றைக் கூறாமலுக்குக் காரணம் தெரியவில்லை.

4. கனகசெந்திநாதன் 26 ஆம் பக்கத்தில் ஏதோ சொல்லவிரும்பி, ஏதோ காரணத்திற்காக அதனைச் சொல்ல முடியாது, “இப்படியே எவ்வளவோ சொல்லலாம். ஆனால் இவ்வளவும் போதும்” என ஒருவாறு மழுப்பி விடுகின்றார் எனக் கருதத் தோன்றுகிறது.
5. தமிழ் நாட்டில் புத்தகம் எழுதும் பேராசிரியர்கள் பணஞ் சம்பாதிக்கவே எழுதுகிறார்கள் என்ற கருத்தின் (ப. 14) தொனிப்பு பொல்லாங்கின் அடிப்படையில் தோன்றிய தவறான கருத்துப் போலவே தோன்றுகிறது. மேலும், சு. நடேசபிள்ளையவர்களை அரசியல் வகுப்புவாதி (ப. 44) எனக் கொள்வதும் சரியான எனச் சிந்திக்க. ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத மற்றும் சில கருத்துக்கள் ‘பண்டிதமணி ஆய்வு எழும் சிக்கல்கள்’ எனும் கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. காண்க சிந்தனை, ப. 25 - 27, யூலை-ஆகஸ்ட் 1985.
6. எடுத்துக்காட்டாக, உப அதிபரின் நிழற்படத்தைக் கலாசாலை மண்டபத்தில் இருந்து அகற்றியதால் இந்துபோட்டுக்கும் பண்டிதமணிக்கும் ஏற்பட்ட மனஸ்தாபம், சர்ச்சை.
7. இதனைச் செபரெத்தினம் தமது நூலில் “என்னுரை” என்பதில் கூறியுள்ளார். பண்டிதமணியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் வண்டமிழ்த் தொண்டையும்

யாராவது எழுதினால், அது மிகவும் பயன்படும். பண்டிதமணி தமது சுயசரிதத்தை எழுதியிருந்தால் எத்தனையோ விஷயங்களை அறியக்கூடியதாக இருக்கும் பண்டிதமணி சுயசரிதம் எழுதாததையிட்டி அவரது மூத்த மாணவர்களில் ஒருவரான சு. வே. அவர்கள் கவலைப்படுகிறார்: “கிலுகிலுப்பைகள் எல்லாம் தம்மைப் பற்றி ‘ஆகா, ஓகோ’ என்று சுயசரிதம் எழுதும் காலம் இது. கலியின் கோலத்தால் எழுத வேண்டாதவர் எழுதுவர்; எழுதியேயாகவேண்டியவர் எழுதார்” (பண்டிதமணி நினைவு மலர் ப. 63).

8. பண்டிதமணி நாவலர் காவிய பாடசாலையில் கற்ற ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும், புலவர்மணி அங்கு கற்ற ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும் கருத்திற் கொண்டு, அங்கு இருவரும் கற்றதில் ஒப்புமை காண்பது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தமாகும் எனச் சிந்திக்க. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் 1917 தொடக்கம் 1927 வரை காவிய பாடசாலையில் இருந்தார் (ஆறுமுகநாவலர் ப. 137). மேலும், கிறிஸ்தவராக மதம் மாறிய புலவர்மணி, ஏன், எப்பொழுது மீண்டும் கைவரானார் என்பது பற்றிக் கட்டுரை எதுவும் கூறுவதாக இல்லை.

9. பண்டிதமணி நினைவுமலர், 1989. பக்கங்கள் 302. வெளியீடு: பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.

10. முறையாக எழுதப்பெற்ற சில கட்டுரைகளுள் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் அவர்கள் எழுதிய நாவலர் பரம்பரை (ப. 97) என்னும் கட்டுரையும் ஒன்றாகும். அவர் குறிப்பிடும் நாவலர் பரம்பரையினரைக் கருதும்போது சேர். பொன். இராமநாதனையும் இந்துபோட் இராசரத்தினத்தையும் அப்

பரம்பரையில் “இணைத்து நோக்கி” (நினைவு மலர் ப. 106) இடமில்லையா என்ற எண்ணம் தோன்று கிறது.

11. F. X. C. நடராசர், இலக்கிய கலாநிதி பண்டித மணியின் இலக்கிய விமரிசன நோக்கு, ப. 13.

12. முன்பு (குறிப்பு 5) குறிப்பிட்ட ‘பண்டிதமணி ஆய் வில் எழும் சிக்கல்கள்’ என்னும் கட்டுரையையும் காண்க.

13. ‘ஒழுக்கலாறு’ என்னும் கருத்துப் படிவம் (concept) பற்றித் தாம் கொண்டிருந்த கருத்துக்களைப் பண்டிதமணி தமது கட்டுரைகளிலும், இலக்கியத் தொடர் விளக்கங்களிலும், தனி மனிதர் பற்றிய பாராட்டுரைகளிலும் ஆங்காங்கே வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். அவற்றை ஒன்று திரட்டிச் சிந்திக்கும் போது பண்டிதமணியின் உயர்ந்த உள்ளம் புலனாகும்.

14. வித்துவசிரோமணியிடம் படித்த ஆசிரியர் மூவரிட மும் பண்டிதமணி இளமையில் கற்றார். அவர்கள் ஒருவரிடமிருந்து வித்துவசிரோமணியின் இலக்கிய இரசனைக் கதைகளை அறிந்ததைத் தவிர, பெரும் பயன் எதுவும் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. காண்க: சிந்தனைக் களஞ்சியம் ப. 225 - 227. மேலும், பண்டிதமணியிடம் ஏற்பட்ட வித்துவ சிரோமணி ஆதிக்கம் நேராக வந்ததன்று. ஆயின், குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆதிக்கம் நேராகத் தோன்றியது.

15. கணபதிப்பீள்ளை அவர்கள் நாவலர் காவிய பாட சாலையில் சேரச்சென்றபோது குமாரசுவாமிப் புலவர் நேர்முகப் பரீட்சை வைத்தார். கணபதிப் பீள்ளையவர்களின் தமிழ் அறிவையிட்டுத் திருப்தியடையாத புலவர், "கிறீஸ்தவ பள்ளியில் படித்ததோ?" எனக் கேட்டாராம். விபரம்: சிந்தனைக் களஞ்சியம், ப. 227 - 228.
16. காண்க: The Hon. Sir P. Ramanathan, Presidential Address, Conference of the Headmasters, Local Managers and Teachers of the Hindu Board Schools, The Hindu Board, pp iii-vi, 1930.
17. காண்க: Rajaratnam, S. Hindu Education in Jaffna, A Paper Read Before the Hindu Students' Movement, Colombo, The Hindu Board, pp 14-27, 1930.
18. காண்க: The Hindu Board, p. 1, 1930.
19. காண்க: Swaminathan, S., The Hindu Education Movement and The Jaffna Saiva Training Institute, The Hindu Board, pp 28 - 32, 1930.
20. காண்க: Shivapadasundaram, S, An Appeal, The Hindu Board, p. i, 1930.
21. இச் சொற்பொழிவு பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றது. மேலும், இச் சொற்பொழிவு அந்நாட்களில் The Ceylon Observer பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.
22. கலாநிலையம், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் ஆகியவற்றில் பண்டிதமணி ஆற்றிய பணி

பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு : குலரத்தினம், க. சி. பண்டிதமணி அவர்களும் கலாநிலையமும், நினைவு மலர், ப. 49. பஞ்சாட்சரசர்மா, ச. பண்டிதமணி அவர்களும் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கமும், நினைவு மலர் ப. 212. ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பேரப்பர்கள் இருபத்து மூவருள் ஒருவர் பண்டிதமணி என அவரது புகைப் படம் சங்க வெள்ளிவிழா மலரில் (1950) இடம் பெற்றுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

23. காண்க: Sabaratnam, N., Leavis of Tamil Literature, இலக்கிய கலாநிதி பாராட்டு விழா மலர், ப. 7, 1978.

24. உப அதிபர் ஒதுங்கிக்கொண்டார், மற்றும் இருவரது சொற்பொழிவுத்திறனை உளஇயல் அறிஞர் கலாநிதி கு. சிவப்பிரகாசம் பின்வருமாறு வருணித்துள்ளார்: "The grand Miltonic sweep of Mr. Swaminathan's oratory and the winsome Tennysonian appeal of Pandit's discourses won the applause of hallful audiences" (பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மணிவிழா மலர், ப. 23).

25. காண்க: கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, சி: செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், ப. 93, 94.

26. சமுதாயத்தின் கலாசாரத்தை விளங்கினால்தான் இலக்கியத்தை இரசிக்க முடியும். சீனாவில் இருந்து தமிழ் கற்க வந்த மாணவர்களுக்கு நமது நாட்டார் பாடல்களைக் கற்பித்தபோது, அவர்களால் அவற்றை உள்ளளவும் இரசிக்க முடியவில்லை. காரணம், அவர்களுக்கு நமது கலாசார அறிவு இல்லாததே.

27. ஒரு காலகட்டத்தில் பண்டிதமணி சிலப்பதிகாரத்தை வெறுத்தார். யாழ்ப்பாணத்திலே (புங்குடுதீவில், 1954) சிலப்பதிகார விழா ஏற்பாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, பண்டிதமணி “இதோ சிலப்பதிகார விழா என்றொரு கவிக்குரல் காற்றில் பரவுகின்றது; புத்தரே இங்கே கால் வைப்பாரா என்றேங்குகின்ற ஈழத்திலும் பரவுகின்றது. சீதாப்பிராட்டிபிறந்த ஈழம் இந்த ஈழம் (சிந்தனைக் களஞ்சியம், சிந்தனைகளின் சாரம்)” என அங்கலாய்த்து எழுதியுள்ளார்.
28. பண்டிதமணியின் மொழிநடை நெகிழ்ச்சி குமாரசுவாமிப் புலவர் வழி வருவதே எனத்திரு. சிவலிங்கராசாலும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களும் கொள்வர். காண்க: நினைவு மலர் ப. 170.
29. “We can be sure that no two speakers have the same language, because no two speakers have the same experience of language ..... The particular model which he constructs will reflect his own personal experience, so people with different sociolinguistic backgrounds will be led to construct correspondingly different models relevant to language and society” Hudson, R. H., Sociolinguistics, pp 12 - 13, Cambridge. 1987.
30. இதுபற்றிப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறுவதைக் கருதுக: நினைவு மலர் ப. 170.
31. காண்க: கசீந்திரராசா, சு. பண்டிதமணியின் மொழிநடை, நினைவு மலர். ப. 19 - 23.

உசாத்துணை:

கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, சி. (1955) இலக்கிய வழி, வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

..... (1959) பாரத நவமணிகள், செந்தமிழ் மன்ற வெளியீடு, சாவகச்சேரி.

..... (1959) சைவ நற்சிந்தனைகள், சன்மார்க்க சபை, குரும்பசிட்டி.

..... (1959) கந்தபுராண கலாசாரம், சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

..... (1960) கந்தபுராண போதனை, அகில இலங்கை சைவ இளைஞர் மத்திய மகா சபையினர், தெல்லிப்பழை.

..... (1961) சமயக் கட்டுரைகள், பதிப்பாளர்: பழைய மாணவர்கள், சைவாசிரிய கலாசாலை, திருநெல்வேலி.

..... (1963) இருவர் யாத்திரிகர், சன்மார்க்க சபை, குரும்பசிட்டி.

..... (1964) இலக்கிய வழி, (திருத்தப் பதிப்பு) திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை பழைய மாணவர் சங்க வெளியீடு.

..... (1965) கம்பராமாயணக் காட்சி எண்ணுங்கதை தழுவிய கவிநயக் கட்டுரை.

..... (1966) மட்டுவில் கண்ணகி ஆம்மை தோத்திரம்.

- ..... (1967) கந்தபுராணம் - தக்ஷ காண்டம் உரை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்க வெளியீடு, பேராதனை.
- ..... (1968) நாவலர், நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் 120 ஆம் ஆண்டு ரூபக வெளியீடு.
- ..... (1972) சிந்தனைச் செல்வம், குரும்பசிட்டி திருமதி சபாரத்தினம் செல்லம்மா அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.
- ..... (1978) சிந்தனைக் களஞ்சியம், பண்டிதமணி பாராட்டு விழாச்சபை வெளியீடு.
- ..... (1979) கோயில், கொழும்பு அண்டர்சன் மாடி நிரைச் சைவ கலாசார மன்ற வெளியீடு, கொழும்பு.
- ..... (1979) ஆறுமுகநாவலர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் தென்மராட்சி பாராட்டு விழாச் சபை.
- ..... (1980) கம்பராமாயணக் காட்சிகள், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
- ..... (1983) அன்பினைந்திணை, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.
- ..... (1984) அத்வைத சிந்தனை, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.
- ..... (1987) செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.

— ..... (?) கதிர்காம வேலவன் பவனி வருகிறான்,
மட்டுவில், சாவகச்சேரி.

குலரத்தினம், க சி. (1986) பண்டிதமணியின் காலமும்
வரலாறும், சஞ்சீவி.

சந்திரசேகரம், ப. (1987) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில்
இருபதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த இந்த சமயக்
கல்வி மறுமலர்ச்சி, லீலாவதி இராமநாதன்
பெருமாட்டி நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக் கழகம்.

சிதம்பரப்பிள்ளை, நீர்வேலி இ. (1988) மட்டுவில் தந்த
பண்டிதமணி சி. க., சுன்னாகம்.

சுசீந்திரராசா, சு. (1985) பண்டிதமணி ஆய்வில் எழும்
சிக்கல்கள், சிந்தனை, தொகுதி 111, இதழ் 11 - 111.
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

..... (1989) பண்டிதமணியின் மொழிநடை,
பண்டிதமணி நினைவு மலர்.

..... (1992) பண்டிதமணியும் உப அதிபர்
கைலாசபதியும், தினகரன், வாரமஞ்சரி, 16-03-1992.

..... (1992) நினைவில் நிற்கும் பண்டிதமணி,
தினகரன், வாரமஞ்சரி, 23-08-1992.

... . பண்டிதமணி காட்டும் நாவலர் பெருமான்
(கையெழுத்துப்படி).

செந்திநாதன், கனக. (1954) மூன்றாவது கண், வரதர்
வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

செபரெத்தினம், க. (1962) வாழையடி வாழை, அரசு வெளியீடு, கொழும்பு.

சைவாசிரிய கலாசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கம், (1951) ஸ்ரீமான் சி. சுவாமிநாதன் அவர்களின் சேவை நலம் பாராட்டு மலர், யாழ்ப்பாணம்.

நீதிவாணன், ஜெ. (1979) நடையியல், முல்லை வெளியீடு, மதுரை.

நுஃமான், எம். ஏ. (1988) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நவீன உரை நடை இயக்கமும் ஆறுமுகநாவலரும், மொழியியல், தொகுதி 11, இதழ் 1 - 4. அண்ணாமலை நகர், தமிழ்நாடு.

பண்டிதமணி சி. க. அவர்களின் நூல் வெளியீட்டுச் சபை (1989) பண்டிதமணி நினைவு மலர், யாழ்ப்பாணம்.

பண்டிதமணி பாராட்டு விழாச் சபை (1959) பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மணிவிழா மலர், யாழ்ப்பாணம்.

..... (1978) இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாராட்டு விழா மலர், யாழ்ப்பாணம்.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (1989) பண்டிதமணி பேரறிவியல் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம், பண்டிதமணி அவர்கள் பற்றிய நினைவுப் பேருரை, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.

Hudson, R. A. (1980) Sociolinguistics, Cambridge University Press.

The Hindu Board for the Promotion of Education (1930) Jaffna, Ceylon.

சுத்யு எண் 920

வரவுப் பதிவேண் 9855

இந் துலைக் கீழ்க்காரணும் திகதியன்றோ, அதற்கு முன்னரோ துலைத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

14/7/54 1765

1545

1604

27/06/00 - 1752

11/10/00 - 2042

17/3/01

2010

14/11/01 911

30 DEC 2010

2591

920
 வகுப்பை
 நா
 த
 பண்டி
 வே

